

Cărți de citit împreună cu copiii

Apartin familiei _____

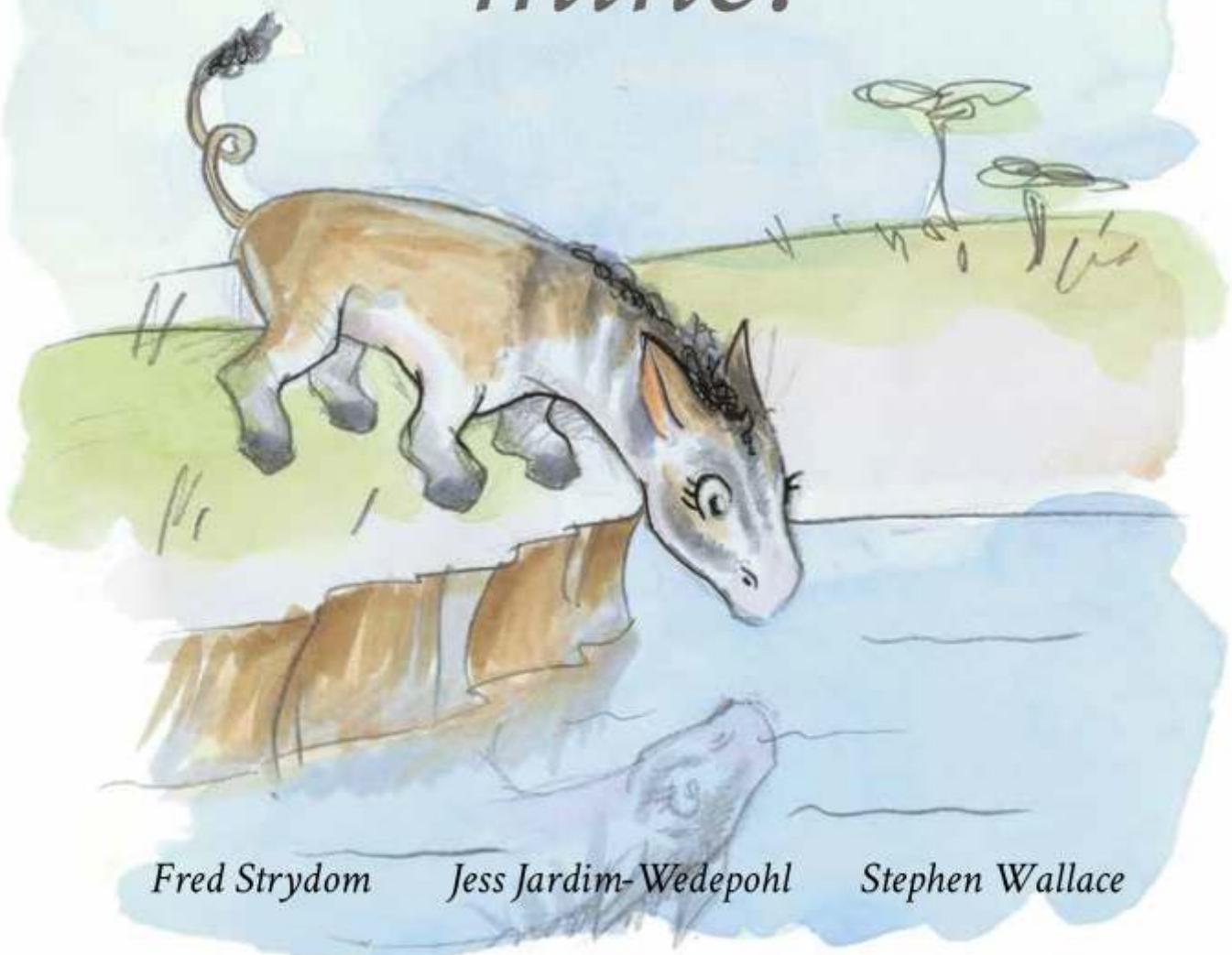
Grădinița _____

SUNTEȚI PREGĂȚIȚI SĂ PORNIM ÎN CĂLĂTORIA POVEȘTILOR?
ÎNCEPEM ÎN 3,2,1!

E cineva ca mine?

Fred Strydom

Jess Jardim-Wedepohl

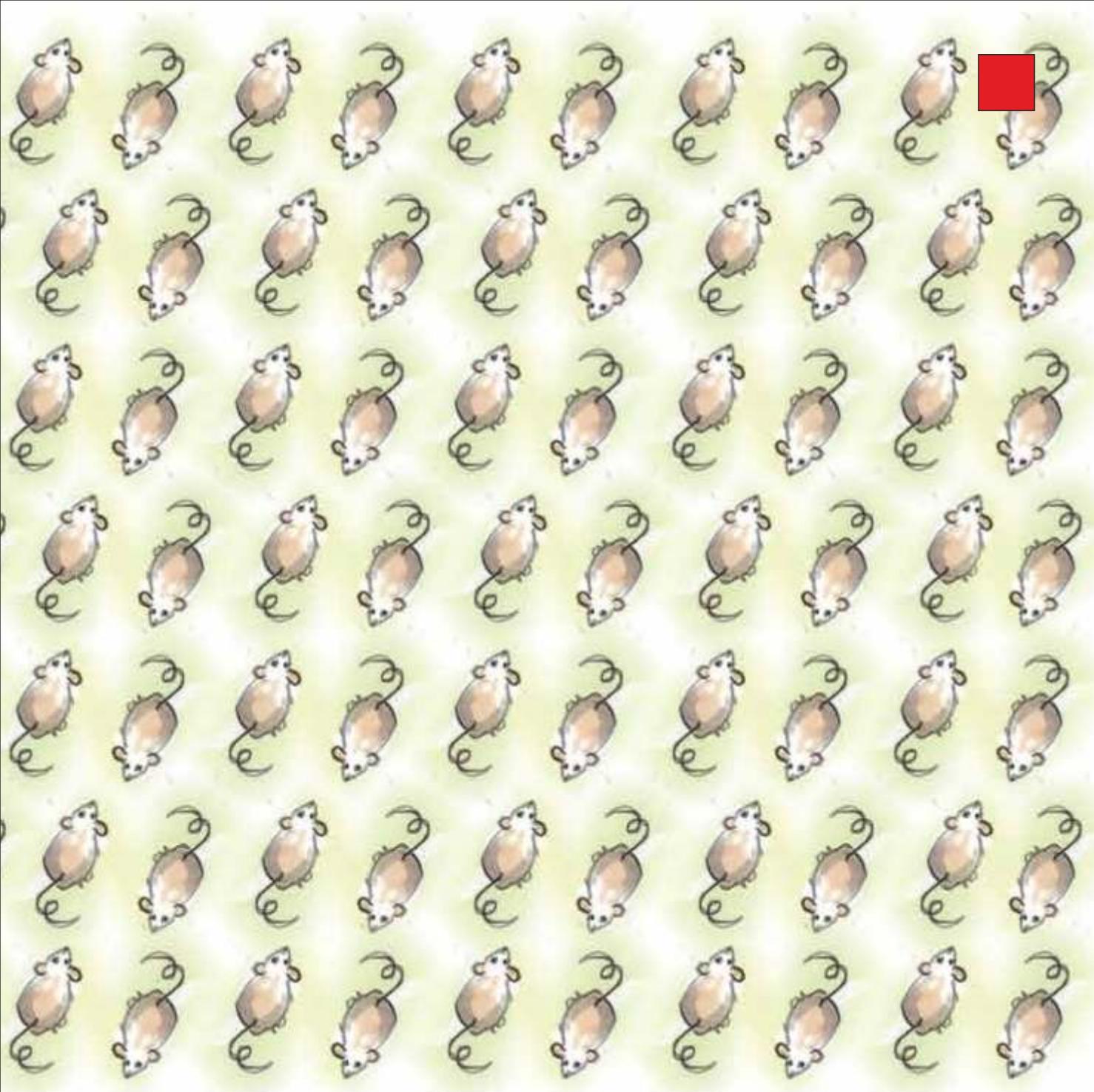
Stephen Wallace

*E cineva ca
mine?*

Această carte îi aparține

Mă întreb dacă mai există un
eu undeva în lume.

Care arată la fel,

care vorbește la fel.

Care are cărlionți ca ai mei.

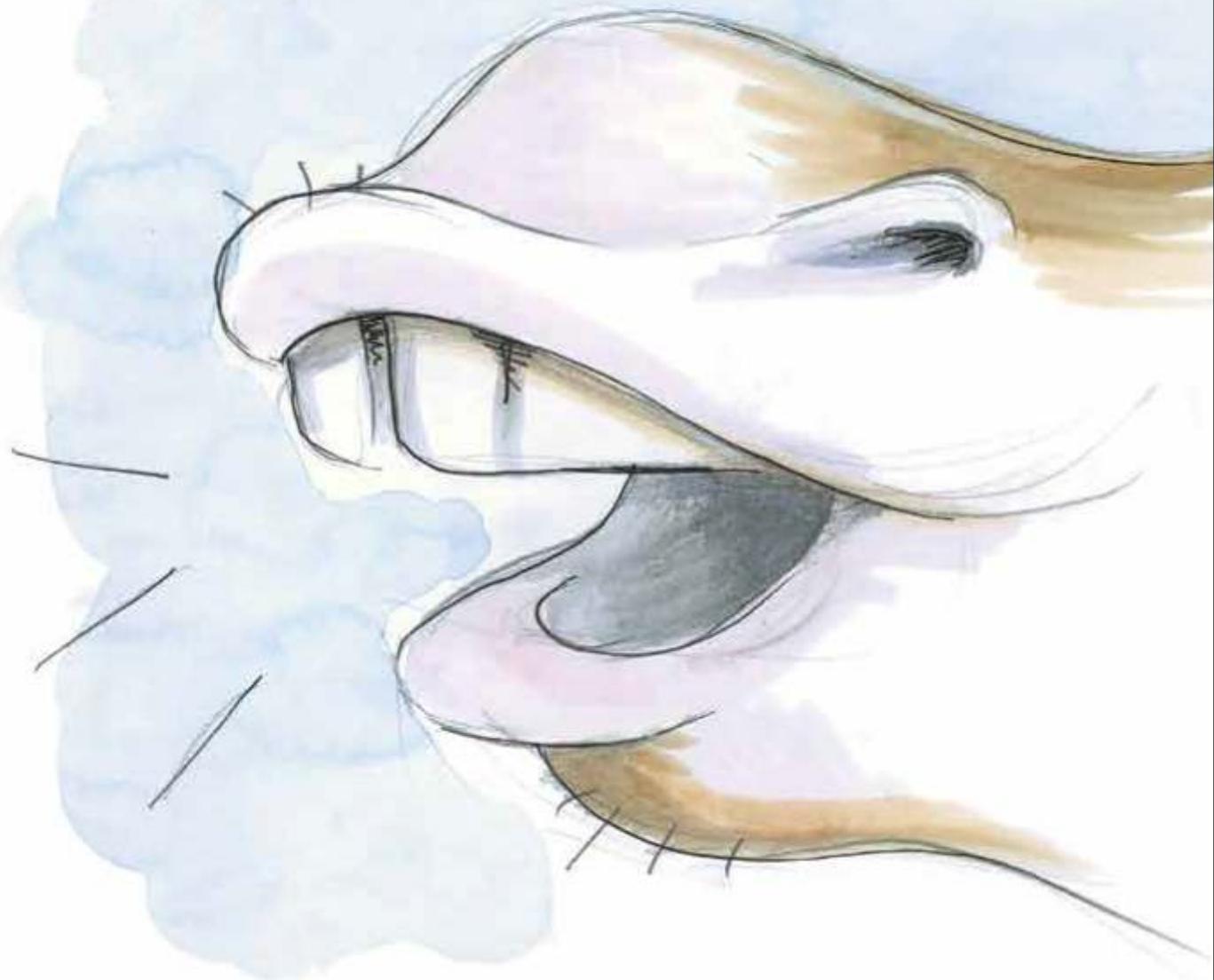

Cineva cu ochii și urechile mele.

Care râde la fel ca mine.

Cine poate face ceea ce pot eu face ...

... și cine nu poate face ceea ce eu nu pot face.

Am căutat peste tot un alt eu.

M-am dus în parc și m-am
uitat după copaci.

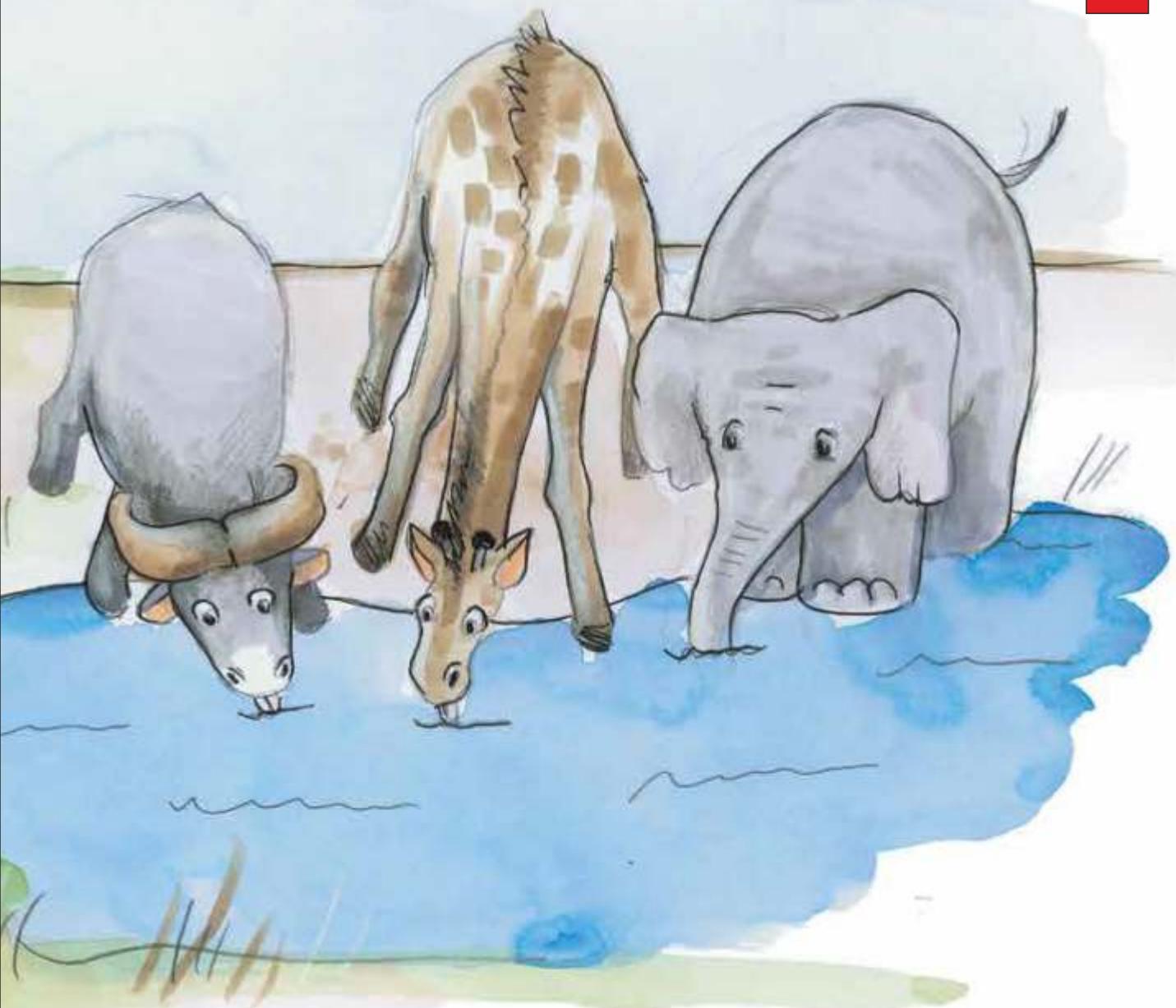

M-am uitat împrejur, în sus și în jos ...

... la fiecare față.

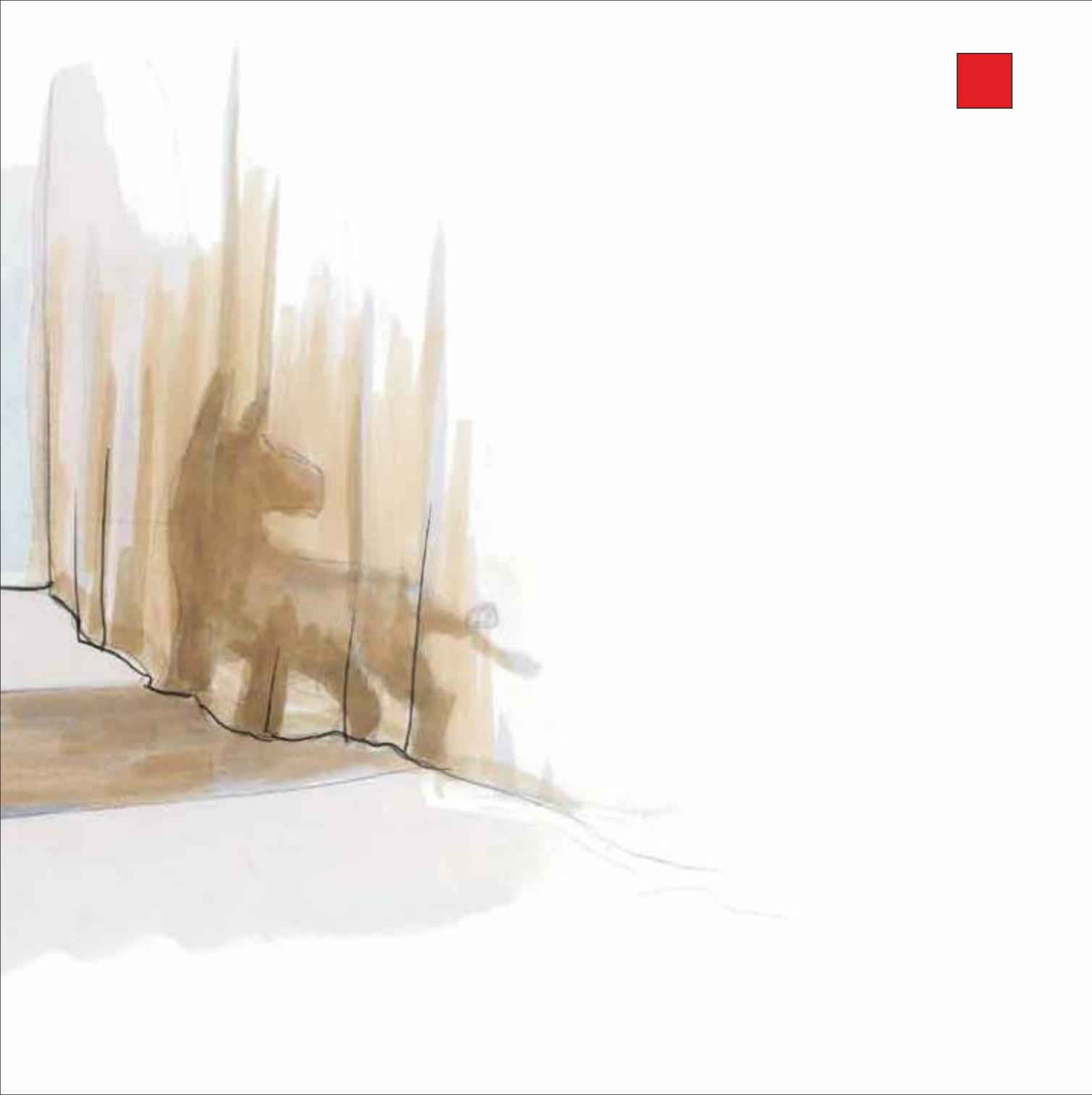

N-am găsit un alt eu
nicăieri.

Există doar un eu în această
lume! Sunt special, într-adevăr!

Dar nu doar eu, înțelegi?
Există doar un singur *tu!*

Is There Anyone Like Me?

Illustrated by Jess Jardim-Wedepohl

Written by Fred Strydom

Designed by Stephen Wallace

with the help of the Book Dash participants in Johannesburg on

27 June 2015.

ISBN: 978-1-928318-26-2

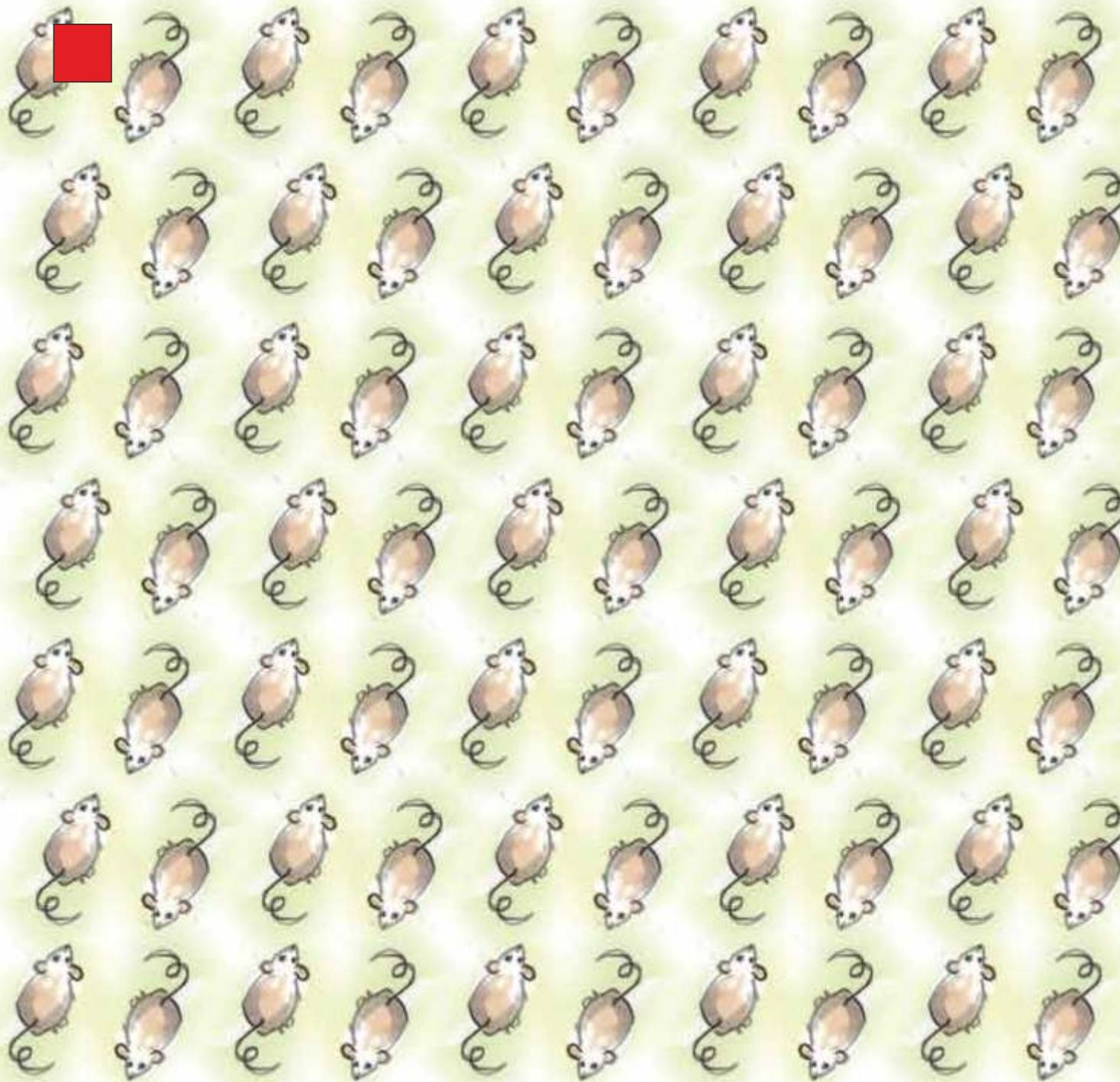
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions: You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices: You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎL CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

CINE ESTE PERSONAJUL PRINCIPAL?
CARE DIN ÎNTREBĂRILE PE CARE SÌ LE
PUNE MĂGĂRUȘUL VI LE-AȚI PUS SÌ
VOI?
CE VEDEJI ATUNCI CÂND VĂ UİTATI
ÎN OGINDĂ? CE ANIMALE SUNT ÎN
IMAGINE?
CÂND ANUME V-AȚI COMPARAT CU
CINEVA SAU CU CEVA ANUME?
CE LUCRURI PE CARE LE FACE
PERSONAJUL PRINCIPAL LE PUTEȚI
FACE SÌ VOI?
CE ESTE O CALITATE?

HAIDEȚI SĂ NE GÂNDIM FIECARE LA UN
MOMENT ÎN CARE I-AM AJUTAT PE
PĂRINȚII NOȘTRII SAU NE-AM JUCAT
CU FRATEII NOȘTRI.
SĂ NE AMINTIM DE UN MOMENT ÎN
CARE AM FOST TARE MÂNDRI CĂ AM
REUȘIT SĂ FACEM CEVA.
CARE AU FOST ACELE LUCRURI SÌ CUM
LE-AM PUTEA TRADUCE ÎN CALITĂȚI?

POVESTEA
È CINEVA CA MINE?

REALIZEAZĂ UN AUTOPORTRET PRIN DIFERITE TEHNICI
(DESEN, PICTURĂ, MODELAJ) FOLOSIND DIFERITE
MATERIALE (CULORI, FLORI, BEȚE, BISCUITI,
MACAROANE, CAPACE, CEREALE, HAINE).

Never Lonely Again

Hans Wilhelm

Să-ți spun un mic secret. Când eram cam de vârstă ta, mă simteam deseori singur. Câteodată nu aveam prieteni cu care să mă joc și credeam că numănuți nu îi păsa cum mă simt.

Îmi amintesc foarte bine asta. Mulți adulți au uitat cum e să te simți singur, pentru că ei par întotdeauna foarte ocupați.

Căstănica, veverița din povestea noastră, s-a simțit și ea singură. Într-o zi, însă, s-a întâmplat ceva care i-a deschis ochii.

Prietenul tău,

Waldo

Nu voi mai fi singură niciodată

Hans Wilhelm

Într-o dimineată, Căstănică a rămas în pat mai mult decât de obicei. Nu avea chef să se trezească. Nu avea nimic de făcut și, cel mai rău, nu avea nici prieteni cu care să se joace.

- Aș putea să tot dorm, și-a spus, când deodată, toată casa a început să se miște și să se scuture.

- Cutremur!, s-a gândit Căstănică și s-a trezit numai decât.

Nu era nici un cutremur. Era doar Morris, vidra, care se legăna pe o creangă din copacul Căstănicii.

- Ești nebun, a spus
Căstănică furioasă, faci
gălăgie aşa de dimineață?

- Care e problema?, a răspuns Morris, de ce nu ieși și tu să te joci?
- Ăăă!, a spus Căstănică; ea nu vroia ca Morris să afle că nu are prieteni cu care să se joace.

- Cred că știu care este problema ta, a spus Morris în timp ce își usca blana. Te plăcusești în compania noastră! Ni se întâmplă tuturor câteodată.
- Te-ai întrebat vreodată de ce noi, vidrele, suntem mereu vesele?, a continuat Morris. Pentru că în fiecare zi ne facem câte un prieten nou.
- Asta înseamnă că ai sute de prieteni, a spus Căstănica neîncrezătoare.
- O, poate chiar mai mulți, a răspuns Morris.
- Hai cu mine, am să îți arăt câțiva dintre amicii mei.

Căstănică nu l-a crezut nici o
clipă pe Morris. Dar era destul de
curioasă încât să îl urmeze.

- Uite, aici sunt câțiva prieteni!, a spus Morris și a sărit în mijlocul unui pâlc de flori.
- Dar astea sunt doar niște flori necuvântătoare, a strigat Căstănică. Nu sunt prieteni.
- De ce nu? Nu sunt minunate cu mireasma lor? Privește-le, parcă ne zâmbesc! Oricine îmi zâmbește e prietenul meu!, a insistat Morris.

- Hai acum să încercăm să prindem un fluture, a spus Morris.
- Ei pot fi niște prieteni foarte vicleni. Căstănică încă gândeau că Morris e prostuț, dar îi plăcea să prindă fluturi.

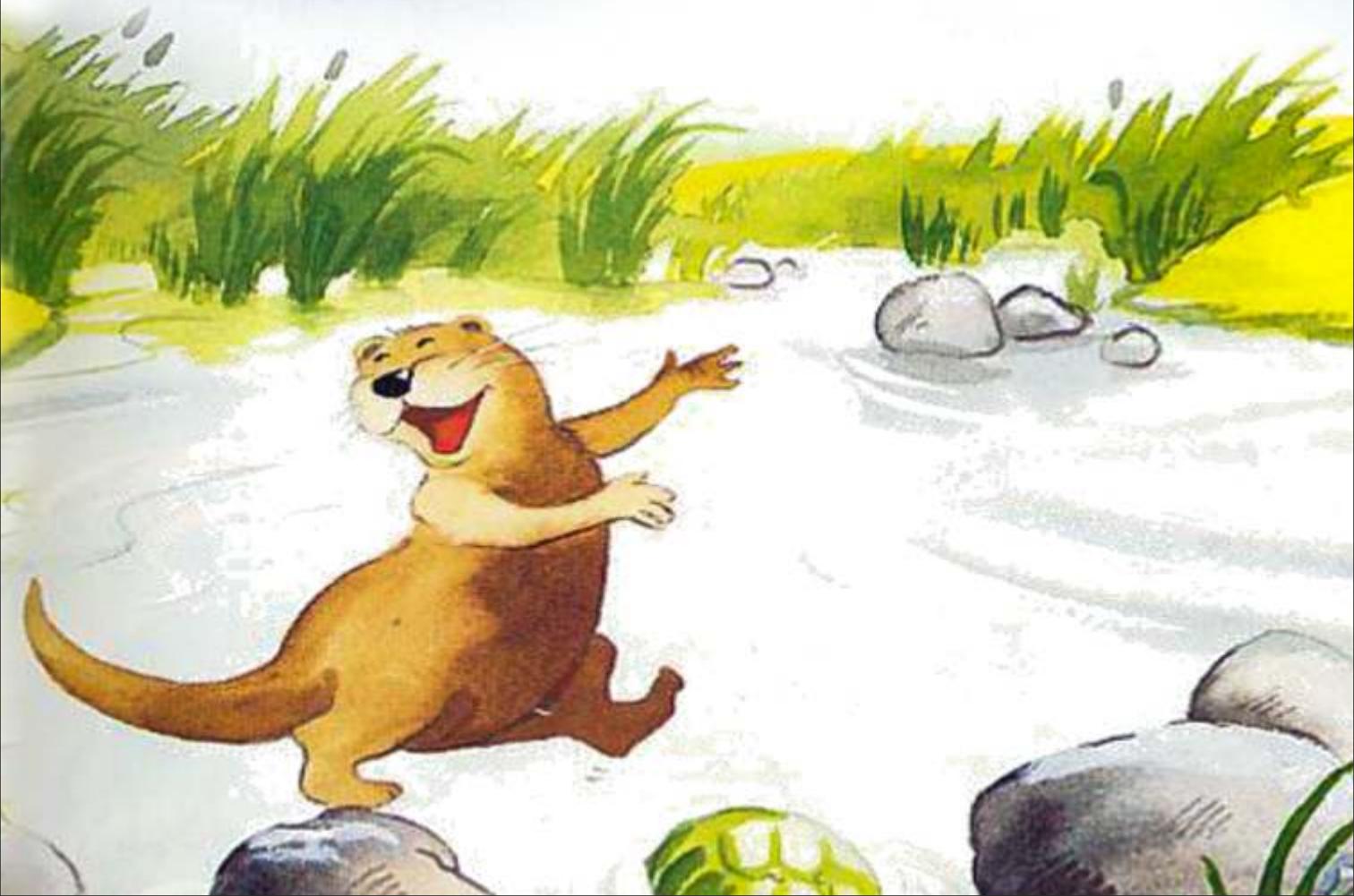
Ori de câte ori Morris prindea câte un fluture, îi dădea drumul imediat.
- Nu putem ține un prieten captiv, a spus el râzând.

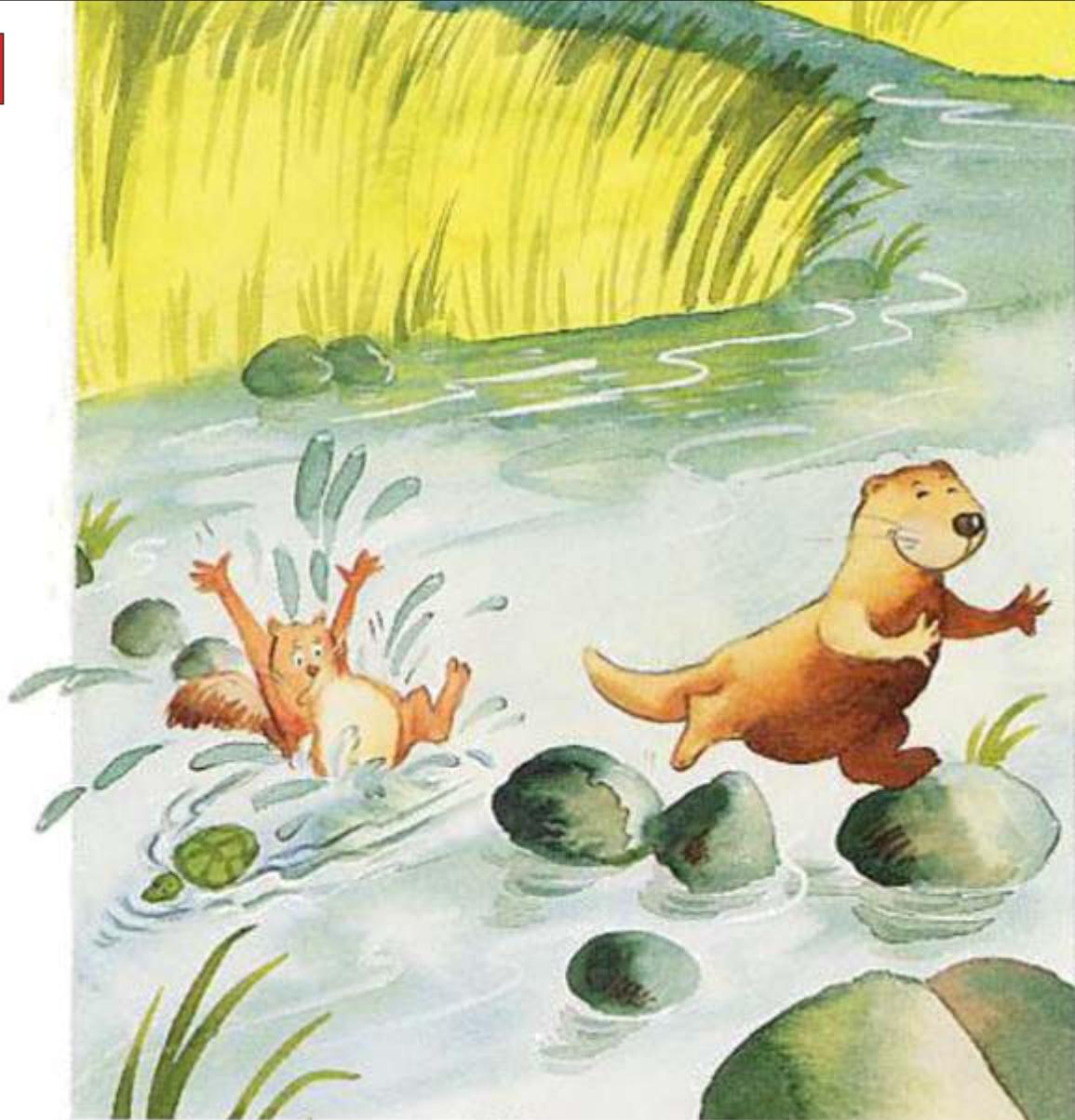

Apoi, Morris s-a îndreptat către un sir de pietre care traversau un râu.

- Acești prieteni sunt mult mai amuzanți decât un pod.
Căstănica nu era chiar sigură.

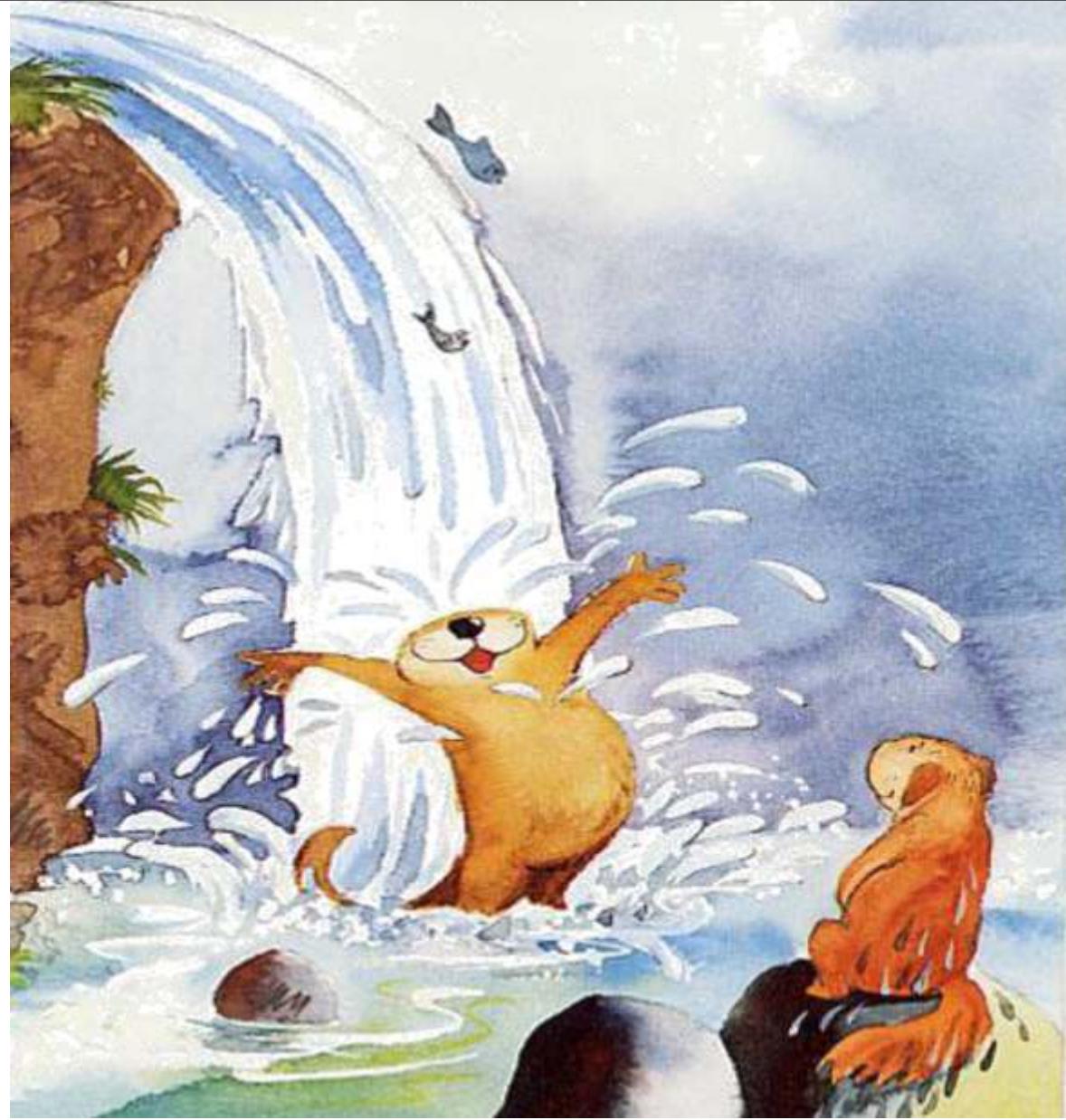
Căstănica sărea de pe o piatră pe alta.
Aproape că ajunse pe malul celălalt când
... a alunecat și a căzut în apă.

În timp ce urca pe mal, cu blana și coada din care picura apă, Căstănica a spus furioasă:

- Presupun că și apa este printre prietenii tăi!
- Sigur!, a răspuns Morris râzând. Nu e un motiv să fii supărată. Apa poate fi amuzantă. Hai, privește-mă!

- Ce mai îmi place apa!, a spus
Morris. Mă răcorește și mă gâdilă
peste tot!

Căstânerica râdea. S-a simțit prostuță că a fost atât de neîndemânatică.

După ce Morris și-a terminat dușul, amândoi erau murați. S-au scuturat puțin de apă, după care Morris a fugit în vârful dealului și și-a deschis larg brațele.

- Acum, prietene, să lăsam vântul să ne usuce blana! Într-o clipă erau din nou uscați.

- Hai să ne întindem aici la soare, a spus Morris. Era plăcut să simți căldura soarelui pe burtă.

„Bănuiesc că și soarele e un bun prieten”, s-a gândit Căstănica, însă nu i-a spus nimic lui Morris.

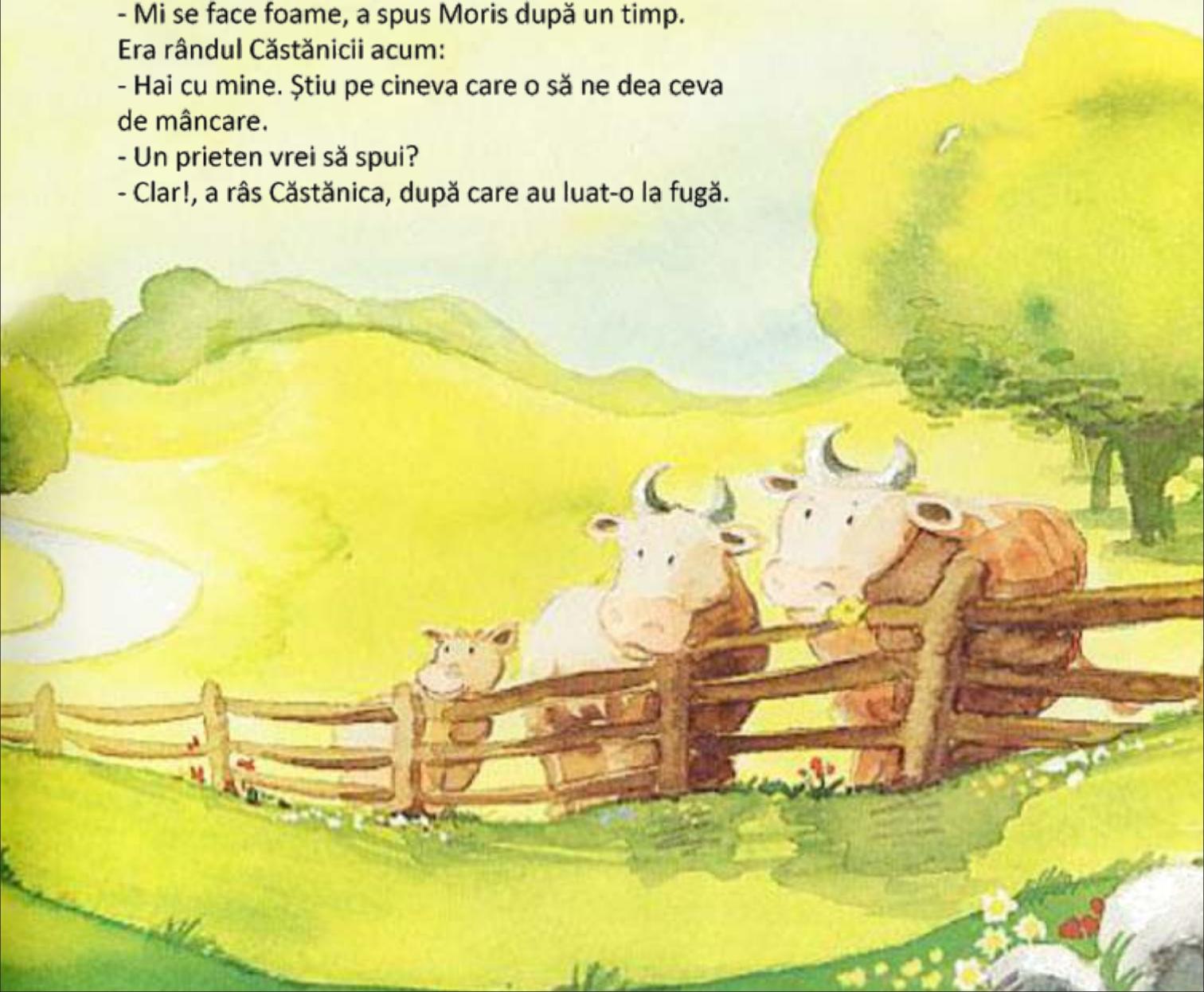
- Mi se face foame, a spus Morris după un timp.

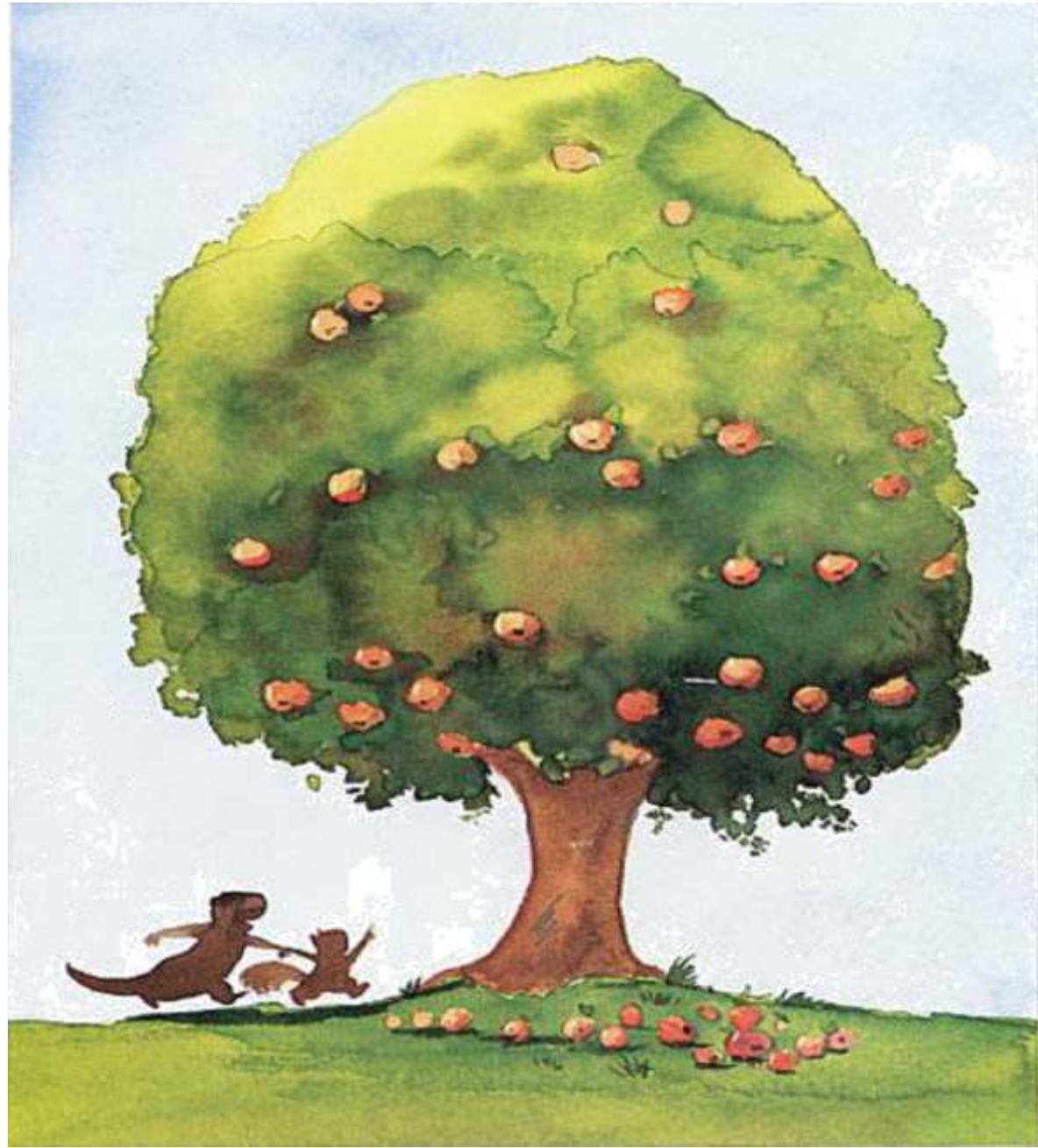
Era rândul Căstănicii acum:

- Hai cu mine. Știu pe cineva care o să ne dea ceva de mâncare.

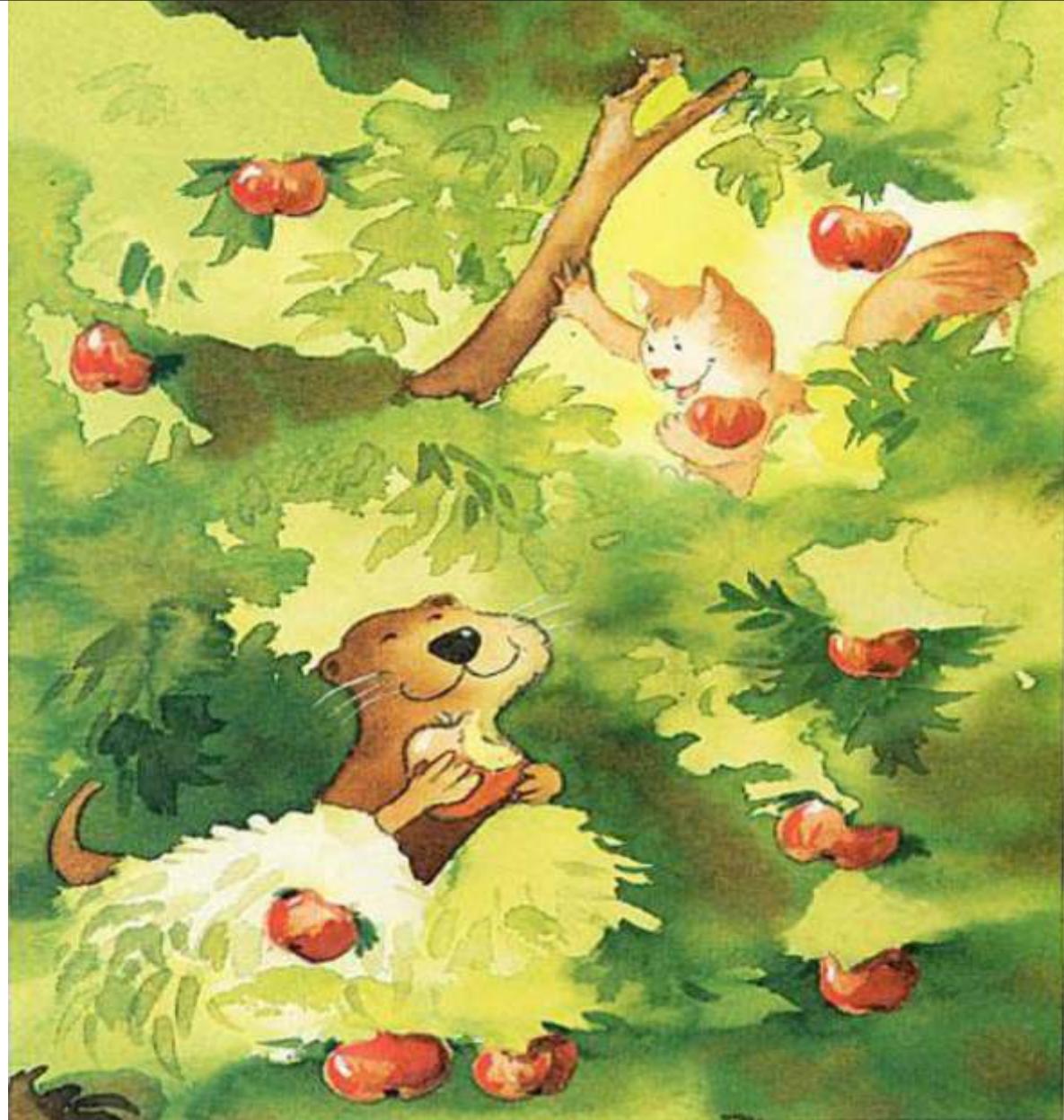
- Un prieten vrei să spui?

- Clar!, a râs Căstănica, după care au luat-o la fugă.

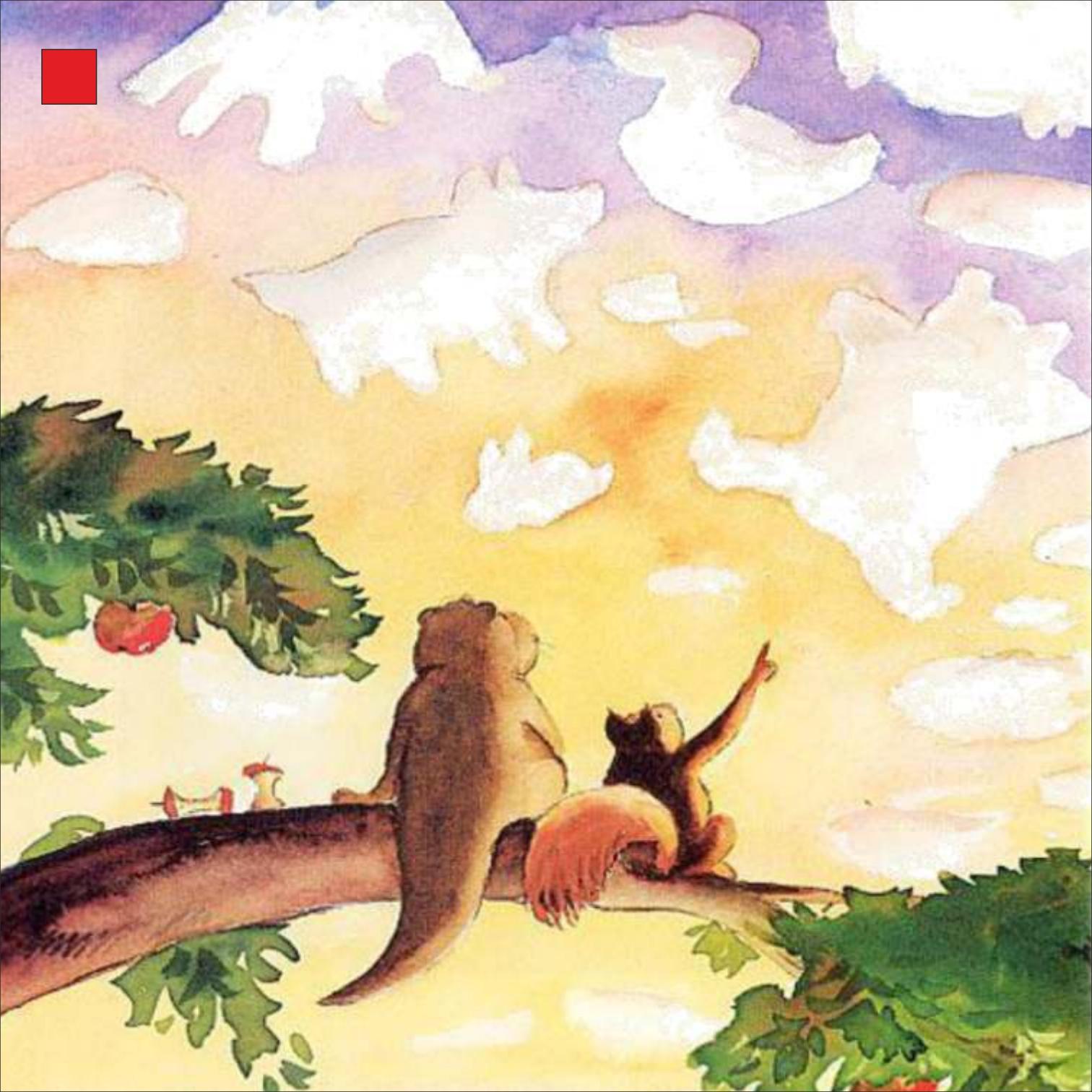

Căstănica i-a arătat lui Morris un pom
plin cu mere roșii, coapte.

- Îmi place prietenul tău!, a spus Morris.
- Și mie, a răspuns Căstănica.

Apoi, au urmărit pe cer norii care
luau tot felul de forme. Soarele
asfințea, era timpul să se întoarcă
acasă.

- Tu ți-ai făcut un prieten nou astăzi? a întrebat timid Căstănica.

- Nu, a răspuns Morris. Am uitat cu totul de asta. Am fost prea ocupați.

Apoi, a adăugat zâmbind:

- Dar tu? Vrei să fii tu noul meu prieten?

Ideea asta i-a plăcut mult Căstănicii. L-a luat în brațe pe Morris în timp ce vâsleau spre casă.

Apoi cei doi prieteni și-au spus noapte bună.

- Ne vedem mâine, a spus Morris. Mai am prieteni pe care vreau să îi întâlnești: urșii, iepurașii și ratonii.

Acestea fiind spuse, a dispărut în apă.

În acea noapte, Căstănica s-a culcat devreme. Și-a fixat alarma ceasului ca să fie sigură că nu va dormi prea târziu în dimineața următoare.

Evident, nu ar vrea să îi dezamăgească pe prietenii care ar putea-o aștepta.

Citim împreună

TE ÎNCLĂJĂM SĂ ÎL CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

DACĂ NE UİTĂM LA IMAGINEA DE PE
COPERTĂ, DESPRE CE CREDEM CĂ E
POVESTEA? CE INDICII NE DĂ DESPRE
CE URMEAZĂ SĂ SE ÎNTÂMPLĂ?

DE LA CE VINE NUMELE CĂSTĂNICĂ?
DACĂ MORRIS ÎȘI FACE CÂTE UN
PRIETEN NOU ÎN FIECARE ZI, CÂȚI
PRIETENI ARE LA FINALUL UNUI AN?
CARE AU FOST PRIETENII PE CARE
CĂSTĂNICĂ ȘI MORRIS I-AU
ÎNTÂLNIT?

VOI CUM VĂ ALEGETI PRIETENII?
DE CE E IMPORTANT SĂ AVEM
PRIETENI?

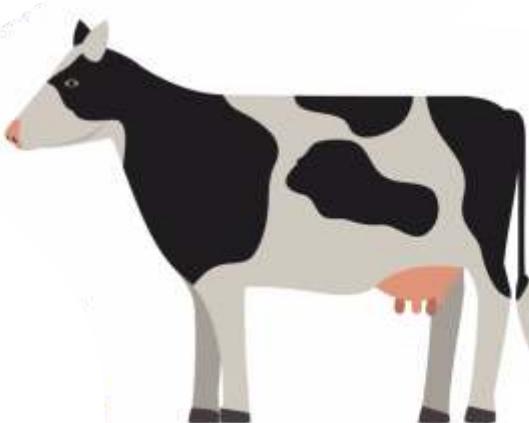
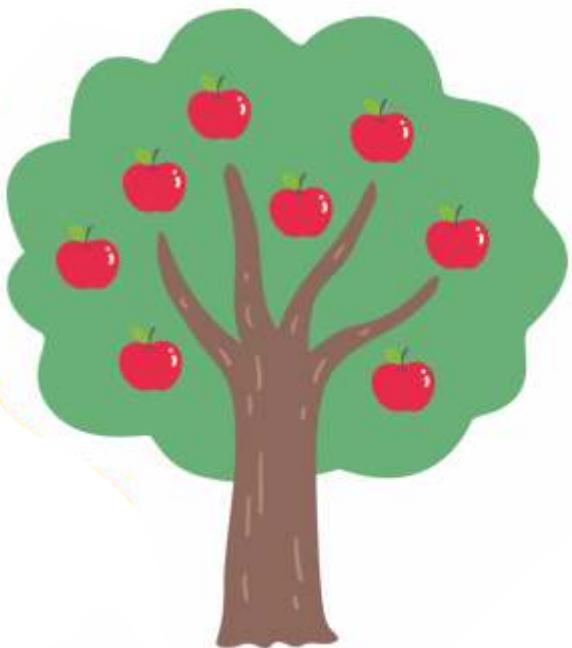
ADUNĂ TOATE JUCĂRIILE DIN CASĂ ȘI DĂ
O PETRECERE A PRIETENIEI.

INVITĂ-ȚI ȘI UN PRIETEN SAU O
PRIETENĂ CARE SĂ ADUCĂ JUCĂRIILE
PROPRII ȘI FACEȚI CUNOȘTINȚĂ
JUĂCRIILOR ÎNTRE ELE. CUM CREZI CĂ
S-AR PUTEA ÎMPRIETENI? CE SFATURI
LE-AI DA?

POVESTEA
NU VOI MAI FI SINGURĂ NICIODATĂ

POVESTEŞTE TEXTUL DE MAI SUS REALIZÂND IMAGINILE PERSONAJELOR ÎN FĂINA SAU DEZVOLTĂ O PICTURĂ PE O FOLIE ALIMENTARĂ ÎNTINSĂ ÎNTRE 2 COPACI CU PERSONAJELE DIN POVESTE.

POVESTEA

NU VOI MAI FI SINGURĂ NICIODATĂ

Prima mea poză de familie

Megan Andrews

Edem Torkornoo

Nadene Kriel

**Al cui este acest
batic
portocaliu?**

E al mamei mele.

**A cui este
această
cămașă
albastră?**

E a tatălui meu.

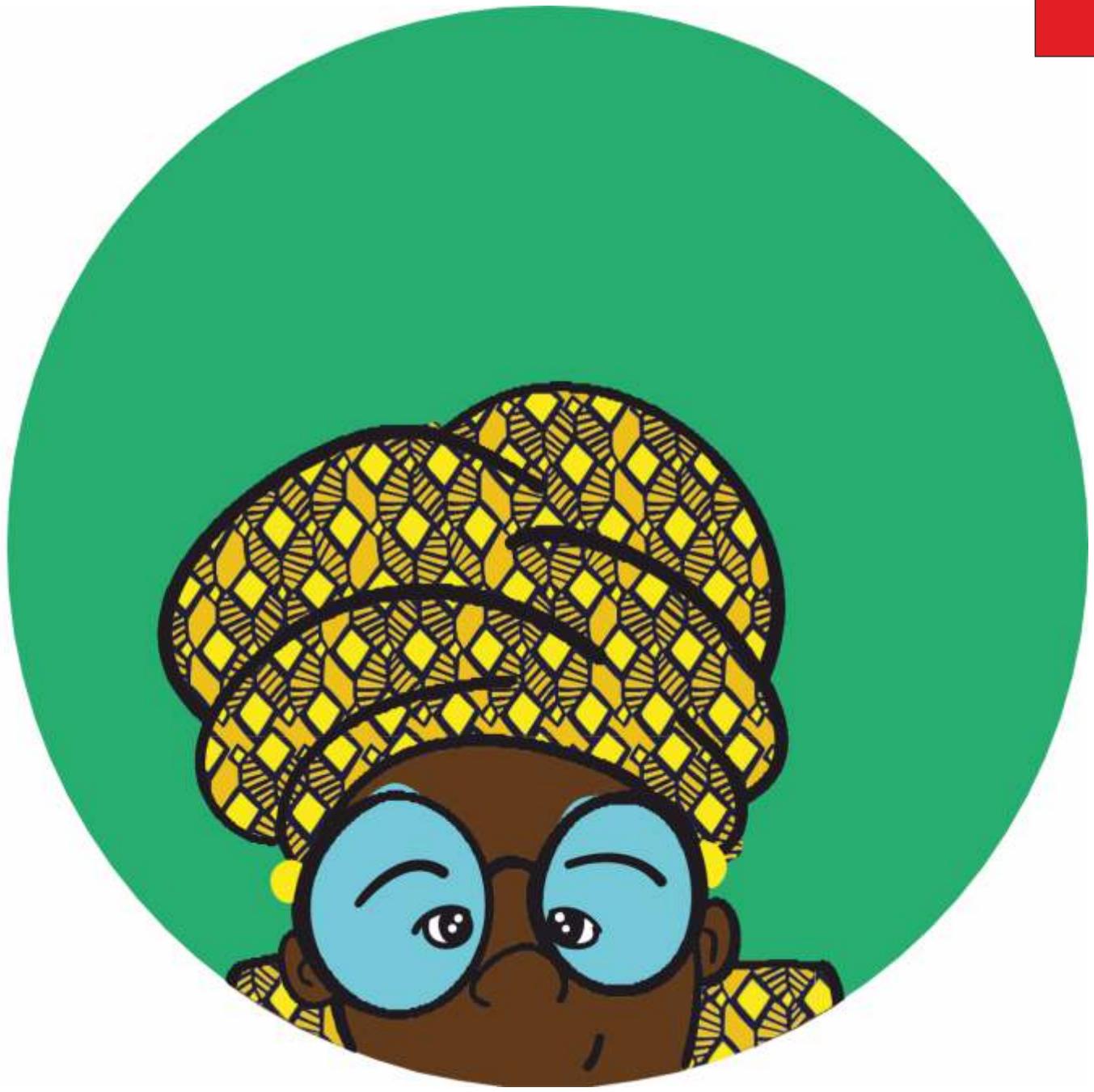

**Al cui este acest
turban galben?**

E al bunicii.

**A cui este această
rochiță roșie?**

E a surioarei mele .

**A cui este această
rochiță cu flori
verzi și galbene?**

E a mea!

**-Îmi place
baticul meu
portocaliu!**

Mama dansează.

-Îmi place cămașa mea
albastră!

Tata se pregătește.

-Îmi place
turbanul meu
galben!

Bunica se leagă.

-Îmi place
rochița mea
roșie!

Surioare mea
sare.

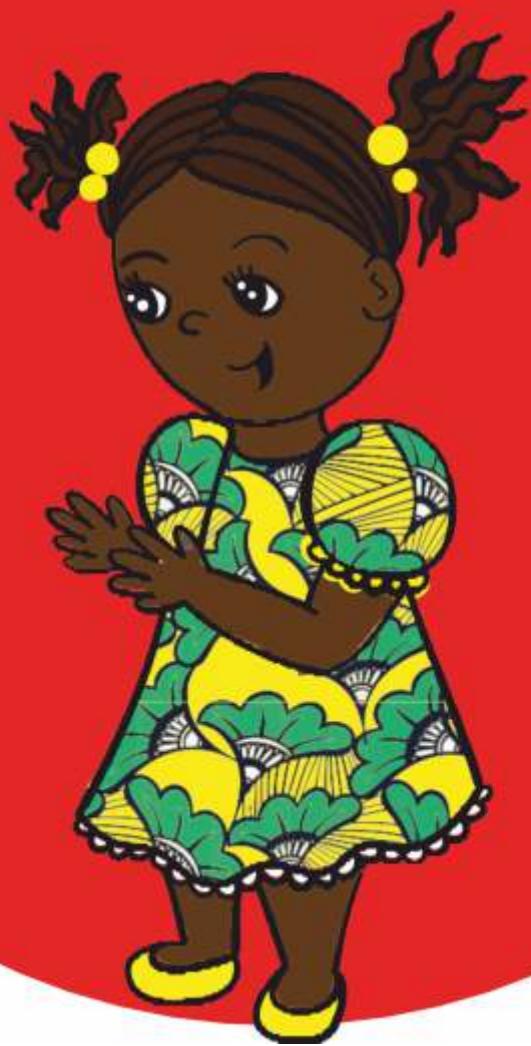

-Îmi place
rochița mea
cu flori verzi
și galbene!

Bat din palme.

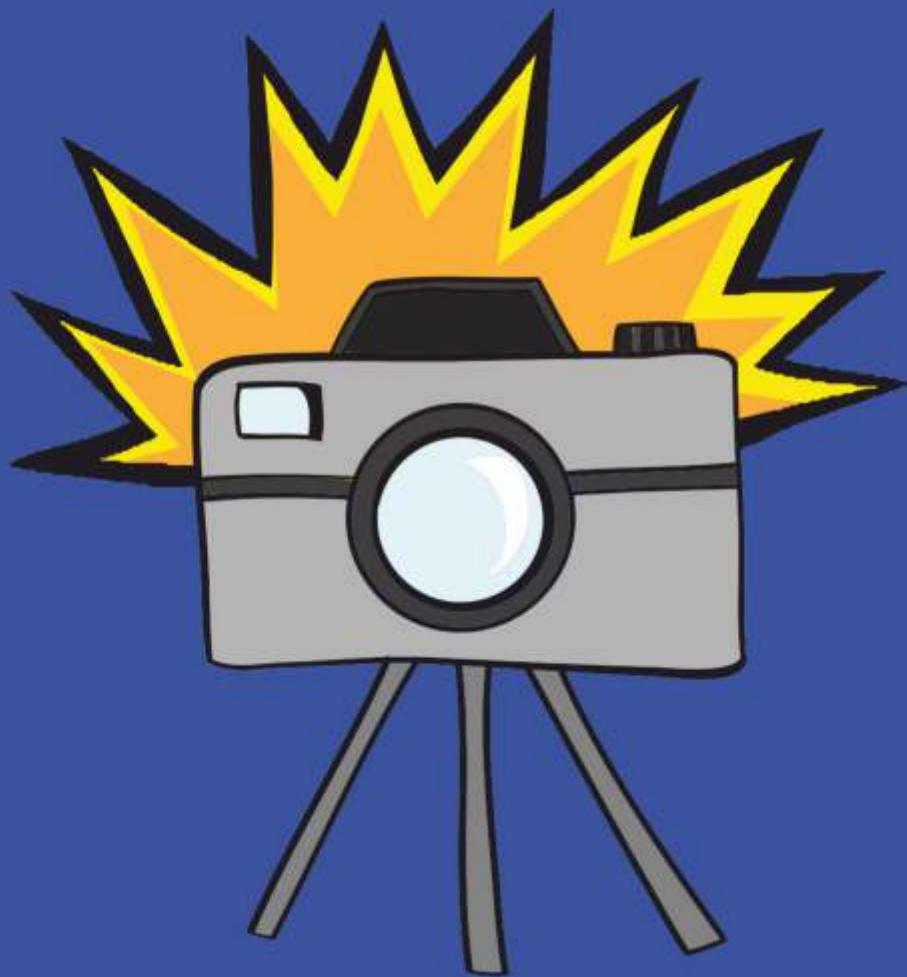

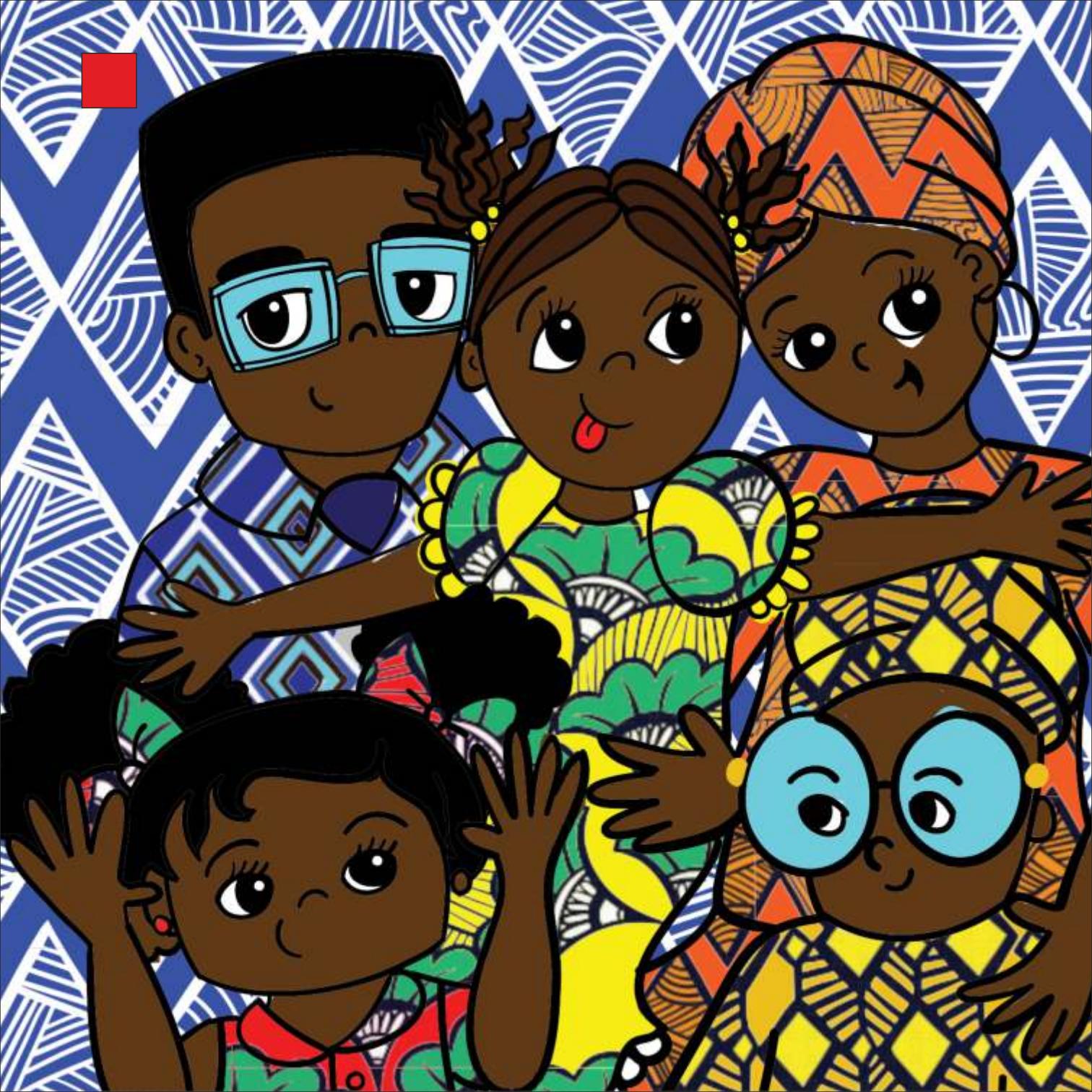

Suntem gata!

Every child should own a hundred books by the age of five. To that end, Book Dash gathers creative professionals who volunteer to create new, African storybooks that anyone can freely translate and distribute. To find out more, and to download beautiful, print-ready books, visit bookdash.org.

Baby's First Family Photo

Illustrated by Megan Andrews

Written by Edem Torkornoo

Designed by Nadene Kriel

Edited by Glynis Lloyd

with the help of the Book Dash participants in Cape Town on 13 April 2019.

ISBN: 978-1-928497-28-8

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions: You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices: You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Citim împreună

TE ÎNCLĂJĂM SĂ ÎI CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

CARE SUNT HAINELE TALE PREFERATE?
DAR ALE PĂRINȚILOR TĂI?
DE CE CREZI CĂ PĂRINȚII TĂI POARTĂ
HAINE DIFERITE DE ALE TALE? CE TE
FACE SĂ CREZI CĂ PĂRINȚII TĂI AU
HAINE ASEMANĂTOARE CU ALTE TALE?
PROBEAZĂ UNA DIN TRE HAINELE
PĂRINȚILOR? CUM TE SIMȚI
ÎMBRĂCAT AȘA?
CUM AI VREA SĂ APARI ÎN PRIMA TA
POZĂ DE FAMILIE?

REALIZEAZĂ ÎMPREUNĂ CU COPILUL
DIN IMAGINI DESENATE DE ACESTA.
ARBORELE GENEALOGIC AL AMILIEI
VOASTRE (PORENȚI CU DESENUL DE LA
CEI MAI BĂTRÂNÎ URMAȘI PE CARE ÎI
CUNOȘTI PÂNĂ LA CUM ARATĂ FAMILIA
TA ASTĂZI).

AI UN MODEL DE LA CARE POTI PORNI
PE PAGINA ALĂTURATĂ.

POVESTEA
PRIMA MEA POZĂ DE FAMILIE

POVESTEA
PRIMA MEA POZĂ DE FAMILIE

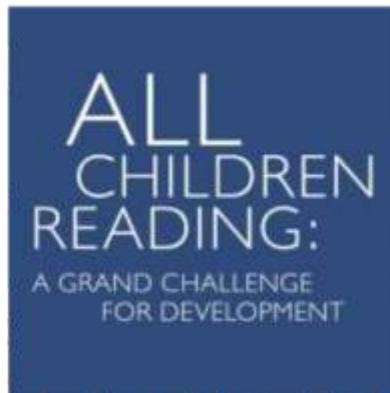

Aristotel

Autor: Lamis Al-Asali
Illustrator: Kamal Sharaf

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al *All Children Reading: A Grand Challenge for Development*¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost prezentată de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat vizunile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate traduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

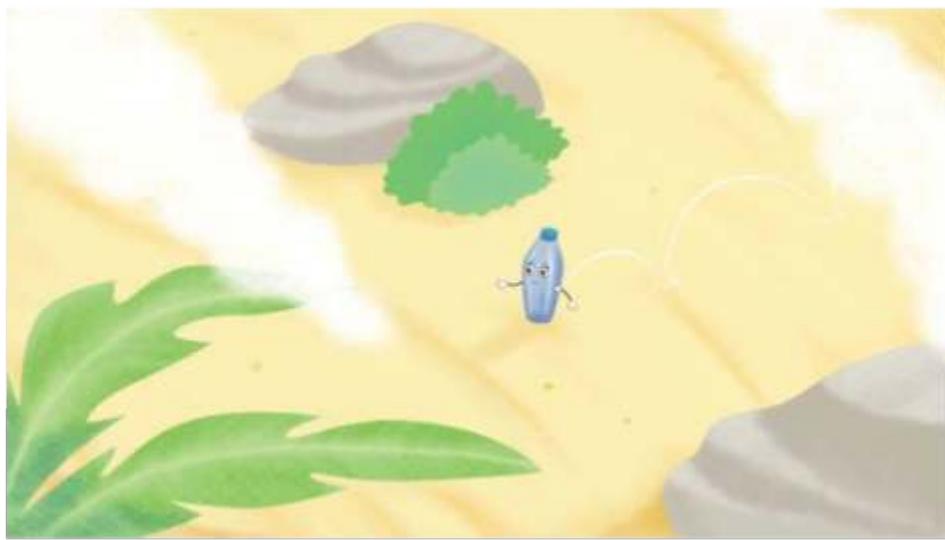

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

Aristotel, un PET, trăia departe, pe Insula PET, împreună cu semenii lui. Aceștia își petreceau fericite zilele, cântând și distrându-se, dar Aristotel, PET de apă, era un PET unic.

Aristotel era mai înțelept decât semenii lui. El visa la un viitor minunat, căuta ceva diferit. Țopăia de-a lungul Insulei PET căutând acel ceva, dar nimic nu apărea. Aristotel avea o viață lungă în față: 1000 de ani. Cum ar fi putut el să-și petreacă zilele pălăvrăgind și jucându-se? Așa că stătea și se gândeau.

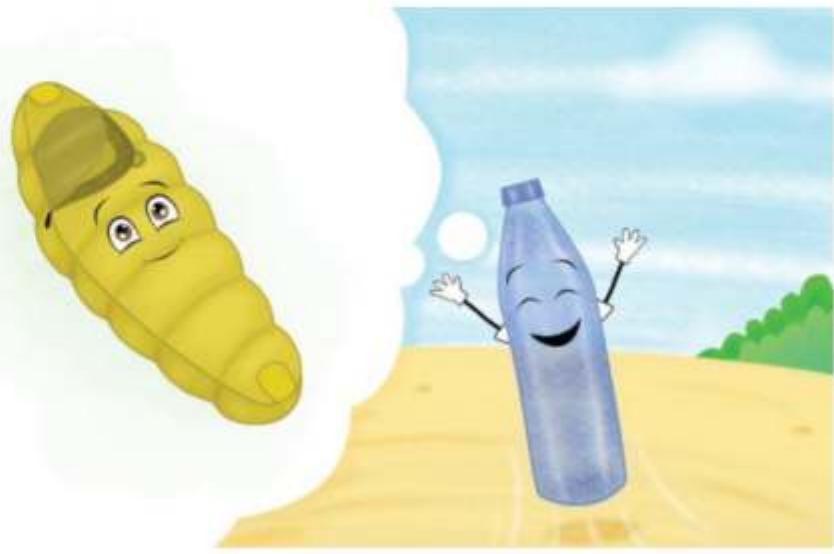
Într-o zi, un PET maro ajunse pe ţărm.
Înăuntrul său se găsea un ziar.

Nou-venitul deschise ziarul și citi cu voce tare: „Schimbă-ți viața! Orașul acordă PET-urilor o nouă sansă la o viață mai bună.”

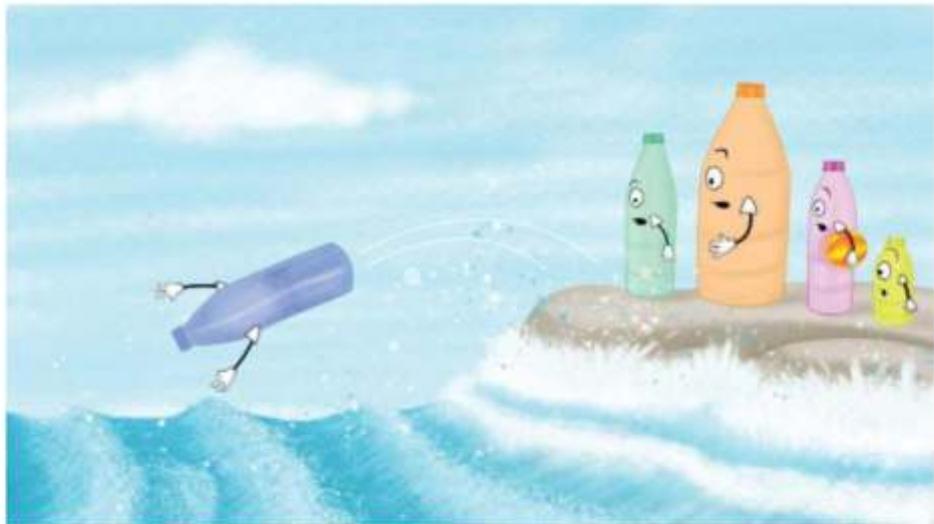
El se uită la ceilalți și continuă: „Dacă veți găsi o pubelă de reciclare, veți putea deveni parte dintr-o haină de bebeluș, dintr-un covor sau, dacă sunteți destul de norocoase, veți putea chiar călători, fiind parte dintr-un sac de dormit.”

Aristotel sări de bucurie și spuse: „Reciclarea îmi va oferi o viață mai bună. Am visat tot timpul să fiu parte dintr-un sac de dormit și să călătoresc în jurul lumii. O să am multe aventuri.”

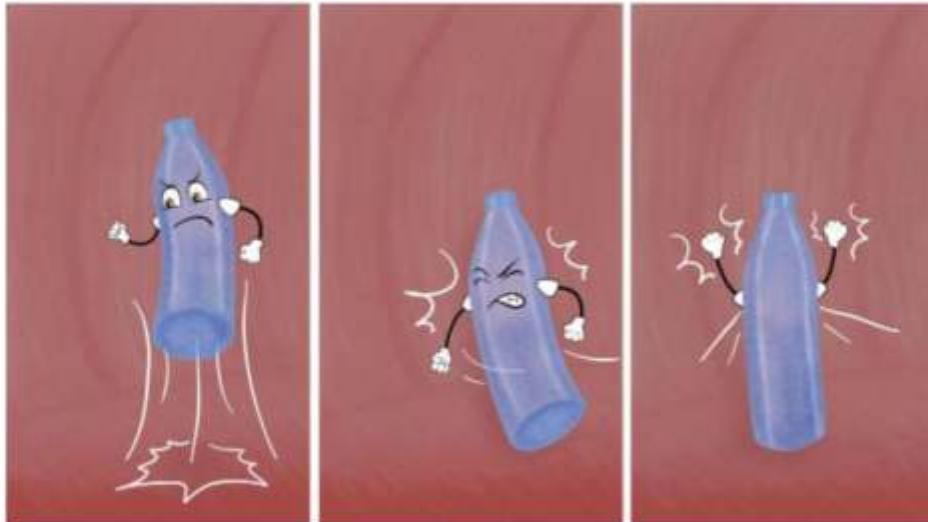
Ceilalți strigară: „Aristotel! Nu pleca!
Rămâi cu noi! Ne vom distra de minune
pălăvrăgind și jucându-ne. Și știi ce? Ai
putea rămâne blocată în burta unei balene.
Ce vei face atunci?”

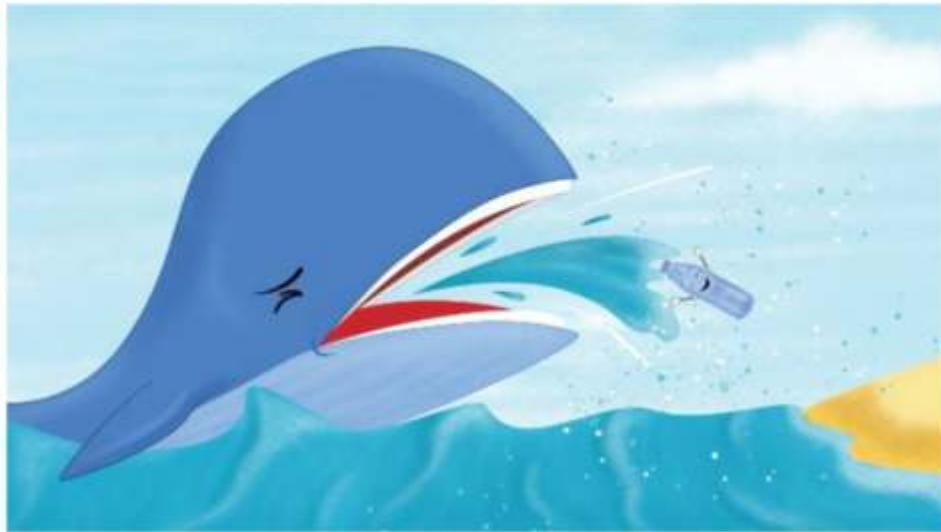
Dar Aristotel se întoarse spre ei și își luă la revedere: „Pe curând prieteni! Eu m-am decis!” și sări în ocean. Valurile îl purtară până când, deodată...

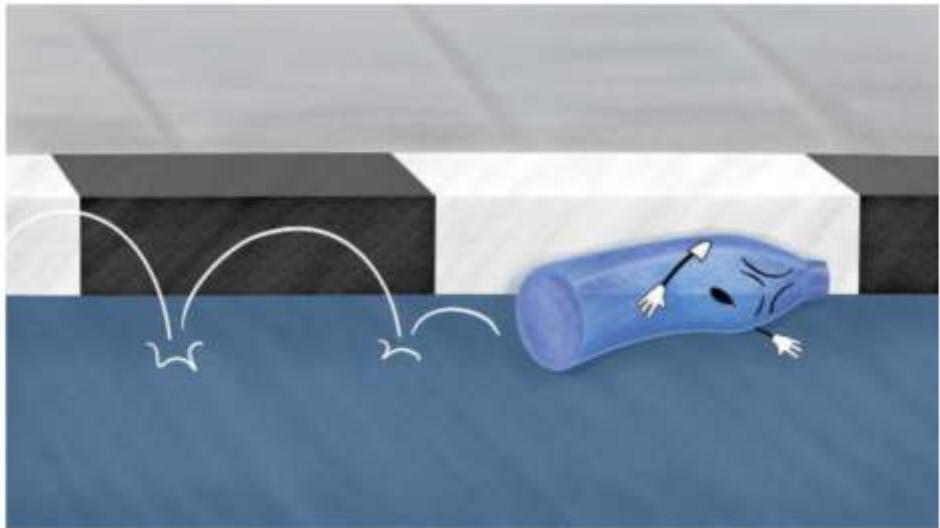
O balenă imensă îl înghiți pe Aristotel și acesta nu știu ce să facă. El se gândi: „Dacă stau în burta balenei, o voi omorî pe săracă și nici nu voi mai ajunge la o pubelă de reciclare.”

Aşa că începu să lovească în burta balenei. Sări, bătu din picioare şi făcu tot ce îi stătu în putere pentru a o avertiza pe balenă. Îi strigă balenei: „Doamnă Balenă, credeţi-mă, sunteţi în mare pericol cu mine în burta dumneavoastră. S-ar putea să vă ucid dacă stau aici. Şi nici nu îmi voi mai realiza visul adevărat. Vă daţi seama că eu pot trăi 1000 de ani?”

Pe balenă începu să o doară burta și, în sfârșit, aceasta îl auzi pe Aristotel și îl înțelese. Așa că înotă și îl vârsă pe țărm.

Aristotel merge ce merge până obosi. Se așeză
pe jos să tragă un pui de somn când,
deodată...

O mâncă imensă îl apucă și îl luă pe sus.
Când se uită să priceapă ce se întâmplă, văzu
că se află în mâna unui om îmbrăcat în
verde.

După ce făcu câțiva pași, omul îl puse pe Aristotel într-o pubelă imensă. Aceasta este pubela de reciclare, nu-i aşa?

Aristotel se uită în jur, dar nu văzu decât coji de banană și frunze.

Se gândi la o modalitate de a ieși din acea pubelă de gunoi menajer. „Am un vis mare”, mormăi el. „Trebuie să găsesc drumul către pubela de reciclare.” El sări ce sări până reuși să facă iasă din pubela de gunoi menajer.

Dar ajuns pe pământ, o lăbuță moale îl
rostogoli dintr-o parte în alta, iar și iar.
Aristotel ameți și strigă: „Hei! Nu mă mai
ameți!”

O pisică spuse: „Îmi pare rău! Nu am vrut sa te fac să amețești. Te rog, iartă-mă!”

Aristotel răspunse: „Te iert, dar, te rog, dumă până la pubela de reciclare. Am un vis mareț și trebuie să ajung până acolo pentru a-l realiza.”

Pisica îl privi nedumerită și spuse: „Nu știu unde este pubela, dar urcă pe spatele meu și o vom căuta împreună!”

Pisica alergă dintr-un loc în altul și de la o grădină la alta până când, deodată...

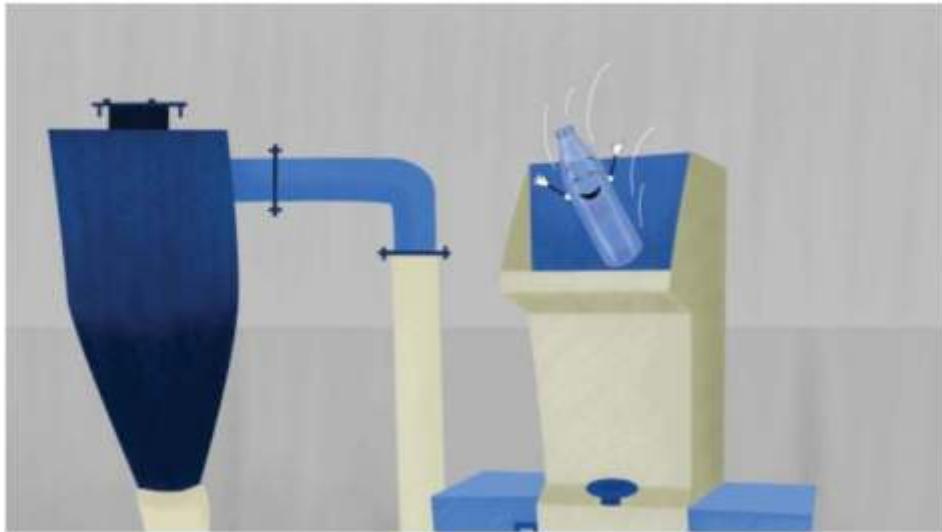
Aristotel strigă: „Oprește-te! Uite-o! Visul meu se va îndeplini în curând.” Aristotel sări în pubela de reciclare.

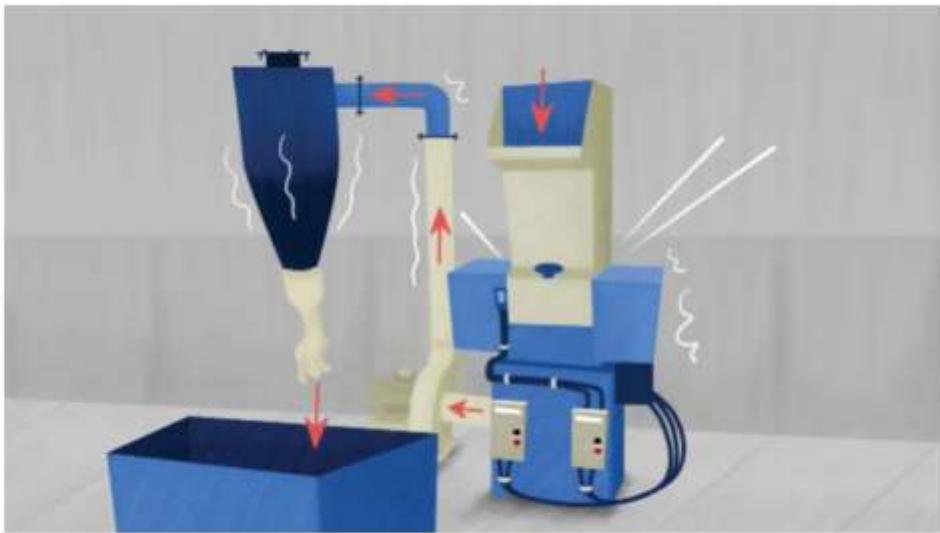
Acolo văzu multe alte PET-uri. Erau atât roșii, cât și albastre și verzi. Aristotel stătu și așteptă.

Într-un final, un camion ajunse și opri lângă pubelă. Camionul ridică pubela și toate PET-urile căzură în remorcă.

Camionul merse până la o fabrică de reciclare. Aristotel sări într-un utilaj imens. Era foarte fericit. Visul i se va îndeplini în scurt timp, nu-i aşa?

Hodoronc! Tronc!... Spală, strivește,
întoarce! Apare ceva nou.

Aristotel ieși pe partea cealaltă a
utilajului. I se îndeplinise oare visul?

Aristotel,
chiar tu
eşti?

SFÂRSIT

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎL CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

DE CE ÎȘI DOREA ARISTOTEL SĂ
AJUNGĂ ÎN SACUL DE RECICLARE?

CREDEȚI CĂ SE ÎNTÂmplă ȘI ÎN
REALITATE CA BALENELE SĂ ÎNGHITĂ
STICLELE DE PLASTIC?

CINE POATE SĂ REPovESTEASCĂ CE S-
A ÎNTÂPLAT CU ARISTOTEL DE CÂND
S-A HOTĂRÂT CĂ VREA SĂ ÎȘI SCHIMBE
VIAȚA? UNDE A AJUNS MAI ÎNTÂI?
CUM A REUȘIT SĂ IASĂ DIN BURTA
BALENEI? CINE L-A GĂSIT MAI
TÂRZIU PE STRADĂ? CINE S-A JUCAT
APOI CU EL? CINE L-A DUS LA COSUL
DE RECICLARE?

HAIDEȚI SĂ NE GÂNDIM CE GUNOI AM
ADUNAT ACASĂ ASTĂZI. CE PUTEM FACE
CU EL?

CE PUTEM FACE PENTRU A NU MAI
ADUNA ATÂU DE MULT GUNOI?

REALIZAȚI DIN CAPACELE DE LA STICLE
DIFERITE LITERE SAU CHIAR O JUCĂRIE.

POVESTE
ARISTOTEL

DESENEAZĂ-L PE ARISTOTEL.

Monstrul de gunoi

Autor: Layla Audi

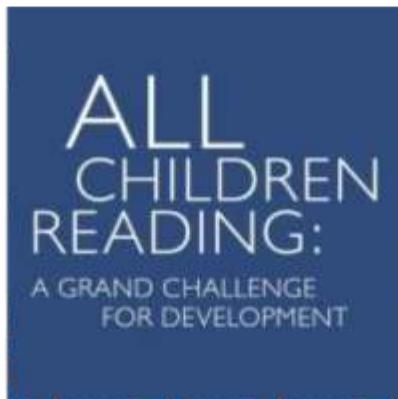
Ilustrator: Hanan Al-Karargy

3asafeer.com

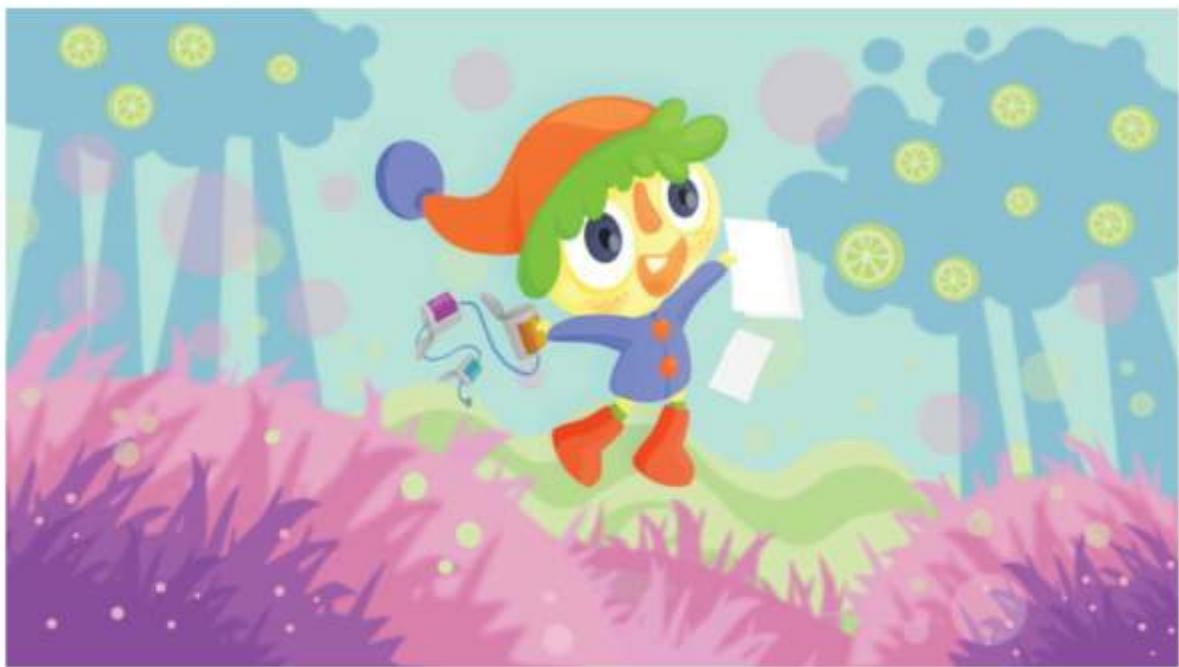

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al All Children Reading: A Grand Challenge for Development¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australiian. A fost președintele de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat vizinile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate traduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

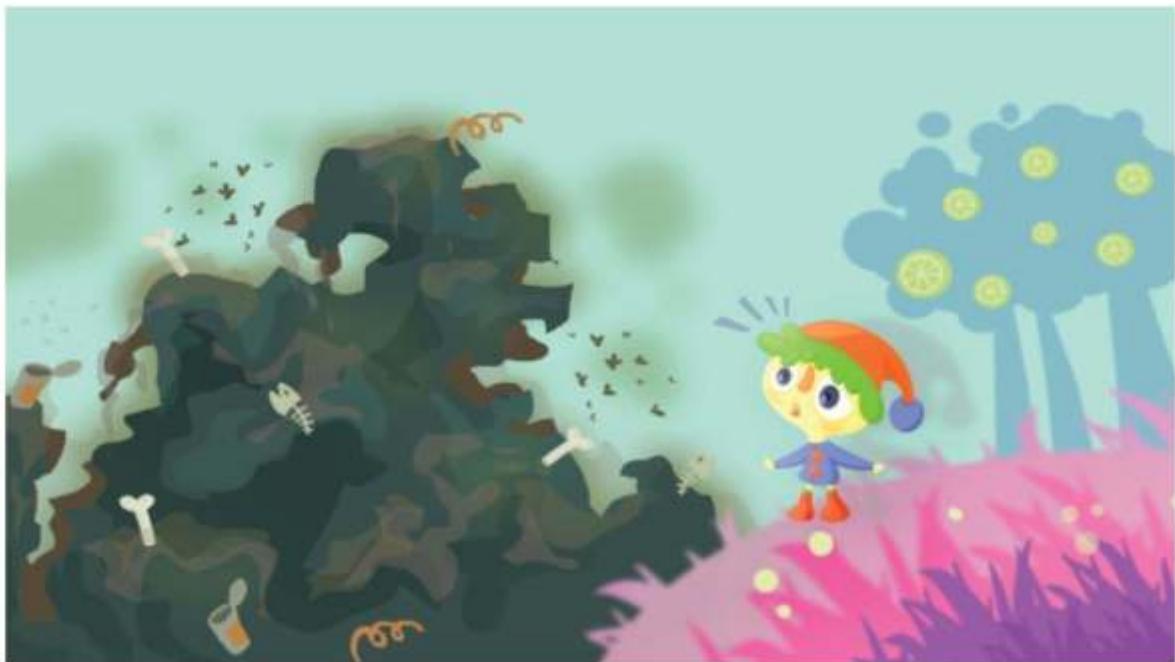

Bisu trăia fericit în orașelul Dealul Vioi, lângă râul Limonadei. Îi plăcea să colecționeze conserve, sticle și hârtii pe care nu le arunca niciodată. Oare de ce?

Ei bine, Bisu le refolosea pentru a crea o mulțime de lucruri noi. A făcut o mașinuță pentru elefantul său de jucărie, un monstru cu trei ochi și un avion.

Era însă singurul cu asemenea îndeletniciri din orașelul său. Restul locuitorilor își aruncau gunoiul într-o prăpastie adâncă din apropiere.

Valea era deja plină de gunoi, iar asta îl făcea posomorât și îl întrista pe miciuțul Bisu.

Din nefericire, Bisu s-a trezit într-o zi cu niște vești proaste. Gunoiul din vale se ridicase până la cer. Acesta devenise un uriaș munte de gunoi.

Bisu trebuia să facă ceva rapid. S-a gândit și s-a gândit, până i-a venit o idee!

A inventat o mașinărie care transforma gunoiul în lucruri frumoase. A început să taie și să rupă, să dea cu ciocanul și să lipească mai multe bucăți laolaltă. După câteva zile, mașinăria lui era pregătită să fie dusă în vale.

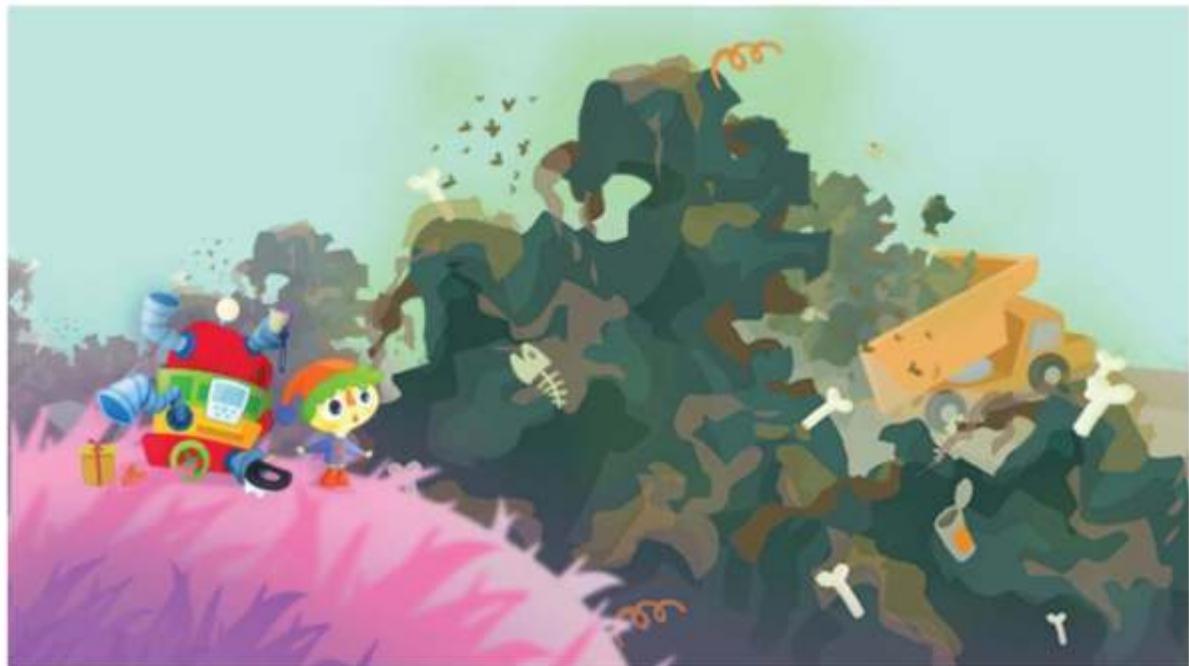

Bisu plasa o bucată oarecare de gunoi într-o parte a mașinăriei.

Punea paie, șiraguri și benzi de cauciuc, iar mașinăria le transforma în obiecte drăguțe și folositoare: un baton de ciocolată, un mop pentru curățat și un băț pogo.

Așadar, Bisu a continuat să alimenteze mașinăria toată ziua, iar aceasta a făcut o treabă excelentă cu reciclatul.

Însă cum rămâne cu muntele de gunoi? S-a micșorat?

Din păcate, nu. Nici măcar nu a rămas la aceeași dimensiune.
A crescut și a crescut, chiar mai mare decât înainte!
Explicația era faptul că locuitorii din oraș aruncau mult gunoi
acolo, în fiecare zi.
Bisu nu putea să curețe mizeria de unul singur. Așa că s-a
decis să ceară ajutorul oamenilor și a plecat spre orășel.

Pe drum, a întâlnit niște oameni care mergeau să-și arunce gunoiul în vale.

Bisu s-a oprit, încruntându-se la ei și spunându-le: „Nu vă aruncați gunoiul în vale. Este plină deja.”

Domnul Cofetar i-a răspuns sarcastic; „Atunci unde ar trebui să-l arunc, sub pat?”

„Iar eu o să-l arunc, în schimb, în sertare,” a adăugat domnul Secvoia, tâmplarul.

„Vă zic eu ceva”, întrerupe doamna Noura: „Eu o să arunc o parte în sertare și o parte sub pat.”

Bisu a râs sub mustață și a spus: „Ei bine, le puteți arunca în mașinăria mea și veți vedea cu ce minunății vă veți alege.”

Ei au răspuns: „Dă-te din calea noastră și ia chestia asta cu tine. Mașinăria ta nu ne este de niciun folos.”

Enervat la culme, Bisu și-a tot frământat mâinile până au început să-l doară. Urma să se întoarcă în vale cu determinare, chiar dacă trebuia să facă totul de unul singur. Spre surprinderea lui...

Grămezile de gunoi se uniseră, transformându-se într-un monstru înfiorător. Monstrul se îndrepta spre orășel cântând:
„Eu sunt monstrul de gunoi, un monstru mare și încuboșător, aduc muște și tântari, șobolani negri, știți voi. Ei mă urmează și distrugem totul împreună, tot ce găsim în cale.”

Bisu a spus: „Nu îi voi permite acestui monstru de gunoi să răspândească poluarea peste tot. Îl voi pune în mașinărie înainte să invadize orășelul.”

A tras rapid gunoaiele din lateralele monstrului și le-a îndesat în mașinărie. A tras și a îndesat, a îndesat și a tras, dar monstrul era uriaș și rapid. După o vreme, Bisu era atât de epuizat, încât a căzut în genunchi.

Ştia că nu poate să scape de monstrul de gunoi singur. Deodată, Bisu a început să audă voci în apropiere. Când și-a ridicat capul, a văzut că localnicii au venit să ajute. Aceștia i-au spus că nu vor lăsa monstrul să le polueze minunatul orășel.

Bisu s-a ridicat repede pe picioare și a spus: „Urmăriți monstrul de gunoi și trageți-i gunoiul de pe laterale fără ca el să își dea seama. Apoi, puneți gunoiul în mașinăria mea.” Apoi le-a dat ceva de făcut și copiilor: „Adunați pisicile pentru ca ele să prindă șobolanii urâți ai monstrului.” Bisu, localnicii și copiii au urmat împreună planul.

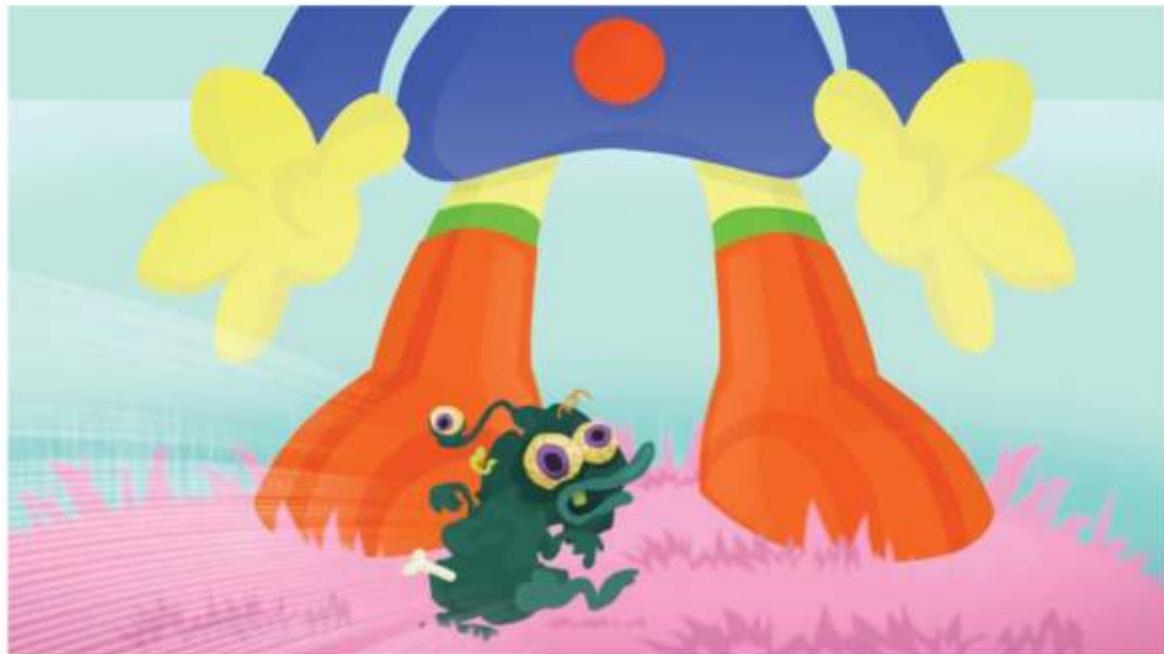

Cu cât trăgeau mai mult gunoi de pe monstru, cu atât acesta se micsora, se micsora și se tot micsora.

Într-un final, acesta a strigat: „Sunt monstrul de gunoi, micuțul monstru speriat. Cu muștele și Tânărăii și șobolanii mei negri, știți voi. Unde s-au dus? O, nu!”

Domnul Cofetar, domnul Secvoia tâmplarul, doamna Noura și toți ceilalți au lucrat din greu. În câteva ore, au rămas doar urme ale monstrului.
Bisu a pus părțile care au rămas în mașinăria lui și - țac-pac – monstrul de gunoi a dispărut complet!

Mai mult decât atât, locul vechiturilor din gunoi fusese luat de noi obiecte minunate, create de mașinărie.

Localnicii i-au mulțumit lui Bisu: „Nu am fi putut să facem asta fără tine.”

Bisu a răspuns cu mândrie: „Nici eu nu aş fi putut fără ajutorul vostru.”

Acum, dacă treci pe lângă orășelul Dealul Vioi, lângă râul Limonadei și o iezi spre est, îndreptându-te spre piață, vei găsi mașinăria lui Bisu tronând în mijloc. Localnicii au pus-o acolo și au umplut-o cu gunoi, așteptând obiectele minunate cu care aceasta îi va surprinde.

SFÂRSIT

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎL CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

?OARE CUM ARATĂ RÂUL LIMONADEI?
CARE ERA OCUPAȚIA LUI BISU?
VOI CE FACEȚI CU GUNOIUL CARE SE
ADUNĂ ÎN CASA VOASTRĂ?
CE S-A ÎNTÂMLAT ÎN POVESTE?
DACĂ ATI PUTEA CREA UN APARAT
ASEMĂNĂTOR DE TRANSFORMAT
DESEURI ÎN LUCRURI FRUMOASE,
CUM AR ARĂTA EL?

IMAGINAȚI-VĂ CUM AR ARĂTA MAȘINA
DE TRANSFORMAT GUNOAIETE PRINTR-UN
DESEN SAU CREEAZĂ DIN MATERIALELE
PE CARE LE AI LA ÎNDEMÂNĂ PRIN CASĂ
UN OBIECT FOLOSITOR PENTRU COPIL
(DE EXEMPLU UN SUPORT DE CREIOANE
DIN SULUL DE CARTON DE LA HÂRTIA
IGIENICĂ).

POVESTEA
MONSTRUL DE GUNOI

REALIZEAZĂ UN PORTRET TRIST
AL MONSTRULUI DE GUNOI.

Ca peștele în apă

Autor: Divya Panicker

Illustrator: Lavanya Naidu

Razia și mama ei locuiesc pe o insulă pierdută în mijlocul oceanului.

Mama Raziei vrea ca fiica ei să învețe să înoate.

Dar Razia se teme de apă.
Oceanul e atât de mare și de adânc!

Astăzi nu sunt valuri. Mama Raziei o duce pe fiica ei la marginea lagunei.

— Hai, Razia, îndrăznește! Laguna nu este adâncă.

— Aăă ... Putem amâna asta pentru data viitoare, te rog, mamă ?

— Nu te teme, draga mea. Imaginează-ți cum înloată animalele acvatice. Încearcă să miști brațele și picioarele aşa cum fac ele.

Razia se aventurează în apă.

Numeroase creaturi multicolore
înoată în jurul ei.

Pfuai !

Apa este foarte sărată.

Razia respiră adânc și își
bagă capul sub apă.

Ea observă creaturile marine
ce înnoată în jurul ei, aşa cum
a sfătuit-o mama sa.

Un pui de țestoasă înnoată aproape de ea. Își agită micile aripioare pentru a înainta în apă.

Razia încearcă să înnoate la fel ca el. Dar înghețe apă.

— Mamă, apa are un gust oribil! se plânge ea.

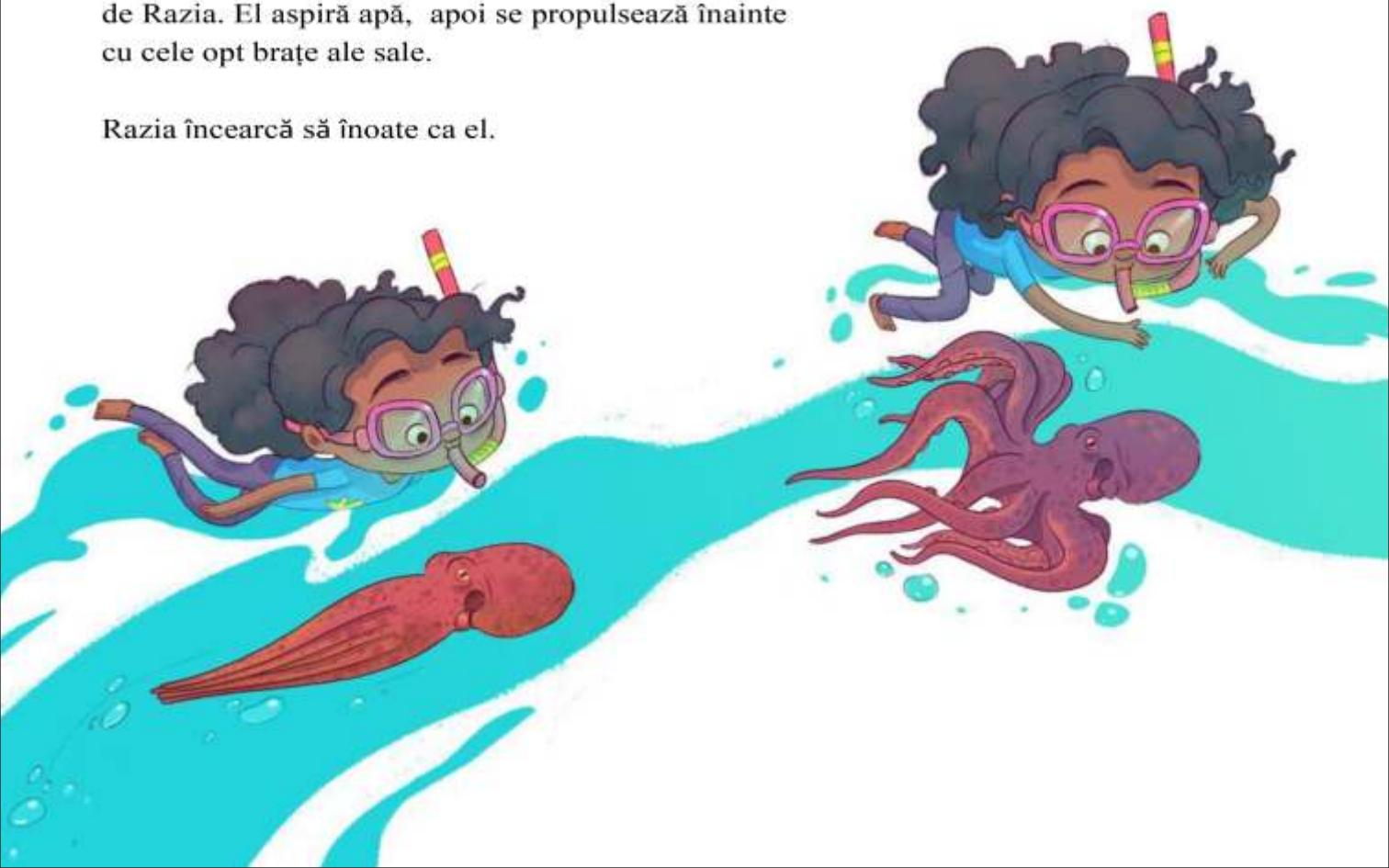
— Continuă, vei reuși, o încurajează mama ei.

A doua zi, un pui de caracatiță vine să înoate alături de Razia. El aspiră apă, apoi se propulsează înainte cu cele opt brațe ale sale.

Razia încearcă să înoate ca el.

Ea înghite apă.

Bleah!

Dar ea mai încearcă o dată.

— Privește cum îmi mișc picioarele, mamă!

— Este bine, continuă !

Ziua următoare, un calcan se ridică din apă bătând din aripi.

Razia încearcă să înnoate ca el, dar îi intră din nou apă în gură și se scufundă.

Glug! Glug!

— E prea greu, mama !

— Încearcă din nou, draga mea!

Razia încearcă de mai multe ori la rând.

Următoarea zi, planctonul plutește între două ape.

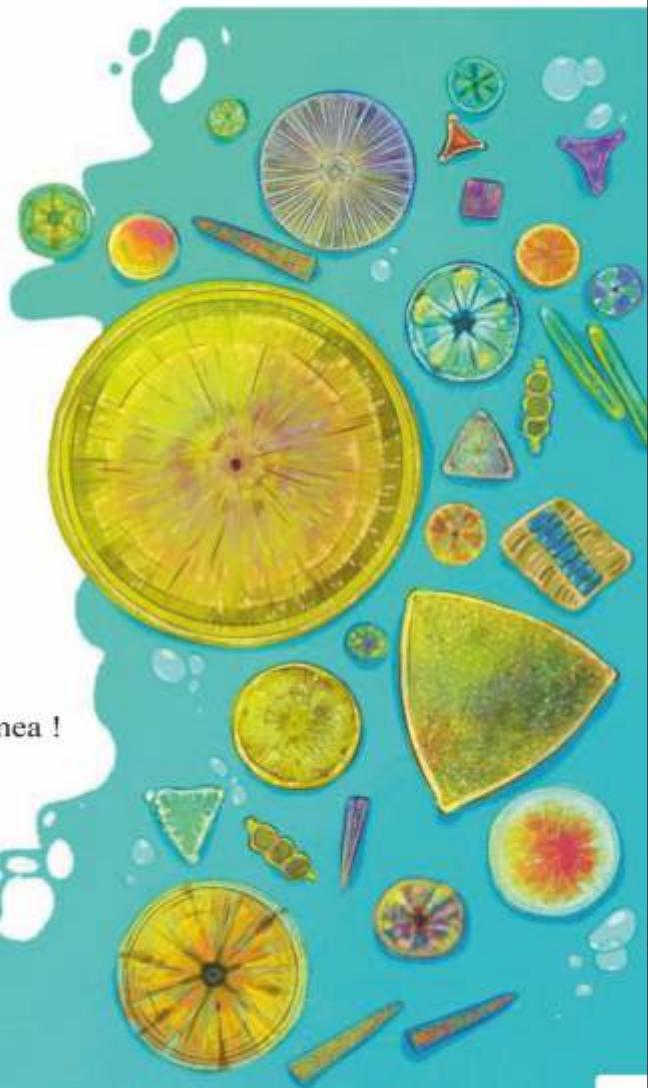
Planctonul nu are nici aripi, nici înotătoare. El se deplasează în funcție de curent.

Razia întinde brațele și picioarele pentru a înota ca planctonul.

— Privește, mamă,
plutesc!

— Bravo, draga mea !

Ziua următoare, o anghilă se ondula în apă. Ea alunecă de la stânga la dreapta, ca un șarpe.

Razia încearcă să înoate ca ea.

— Oh, dar tu înoți, Razia! exclamă mama ei.

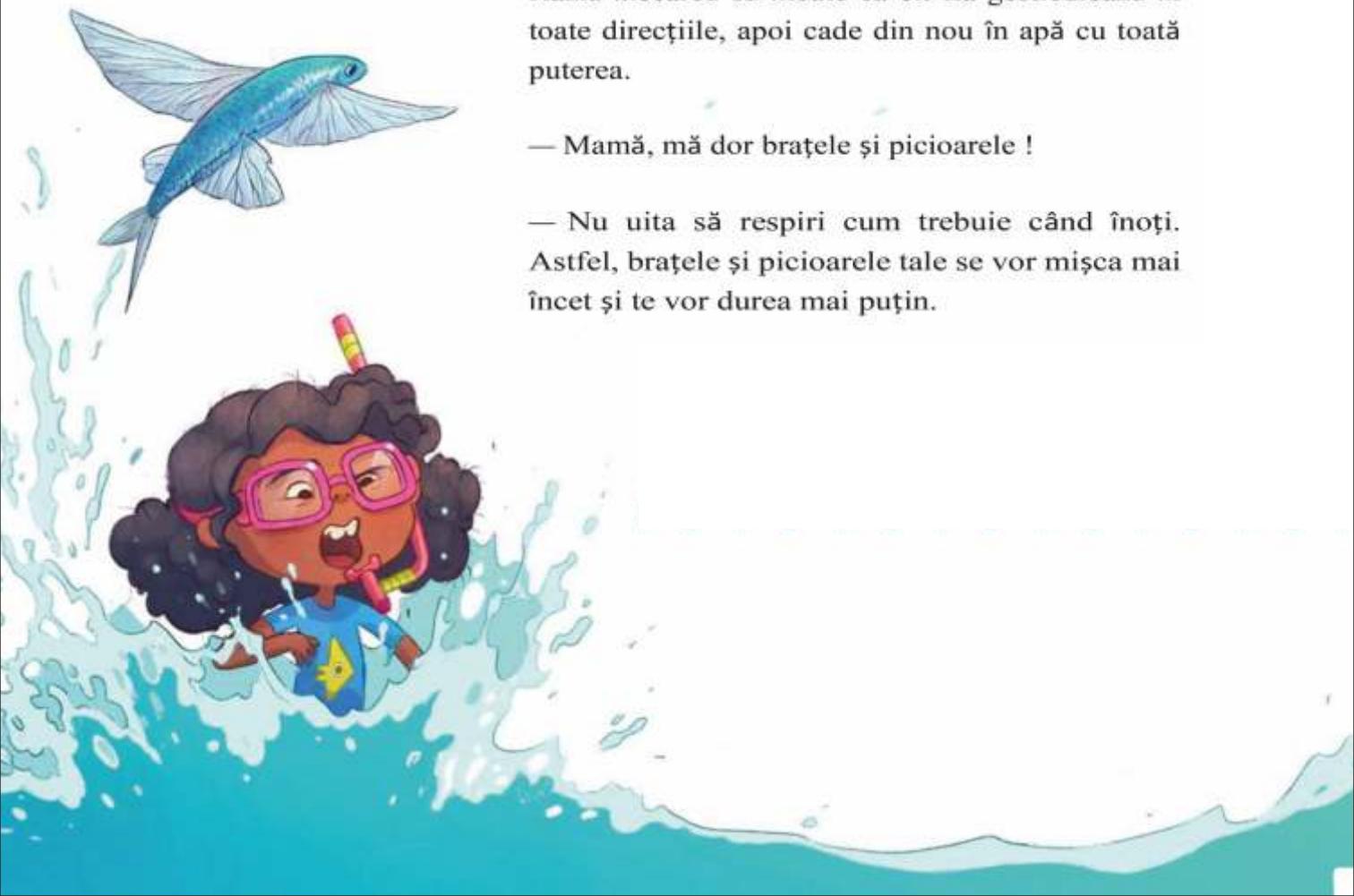

A doua zi, un pește zburător sare din apă și zboară prin aer.

Razia încearcă să înoate ca el. Ea gesticulează în toate direcțiile, apoi cade din nou în apă cu toată puterea.

— Mamă, mă dor brațele și picioarele !

— Nu uita să respiri cum trebuie când înoți. Astfel, brațele și picioarele tale se vor mișca mai încet și te vor durea mai puțin.

Ziua următoare, un delfin alunecă prin apă. Ieși să respire la suprafață, apoi se scufundă din nou.

Razia încearcă să înoate ca el. Ea își scoate capul din apă, respiră adânc, după care plonjează din nou sub apă.

Pe măsură ce zilele trec, Razia observă din ce în ce mai multe vietăți marine în timp ce înotau. Astfel că învață o mulțime de mișcări noi.

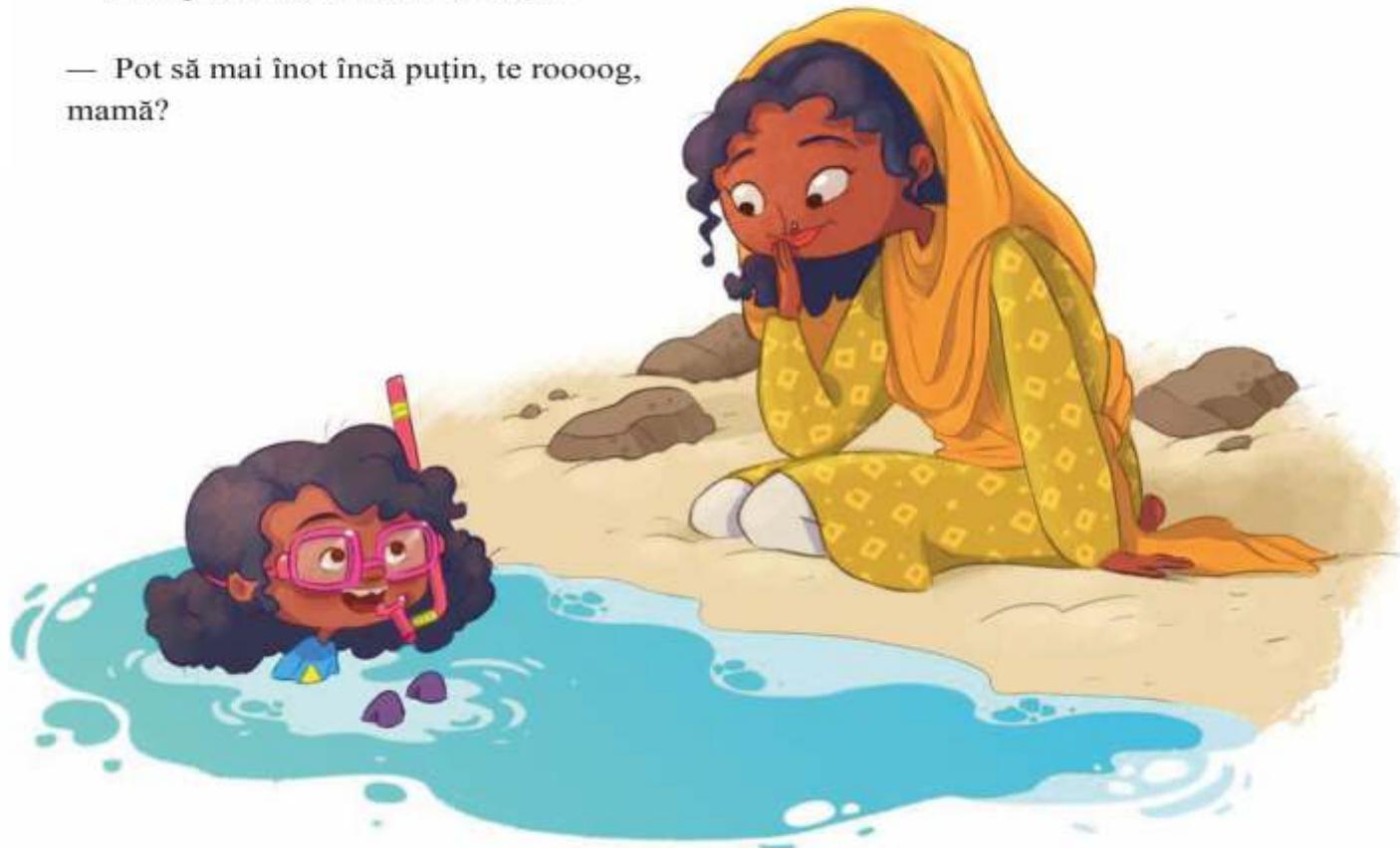
Face bătăi din picioare, plutește, se ondulează, se scufundă... Își ține respirația din ce în ce mai mult timp și înoată din ce în ce mai repede.

— E timpul să ne întoarcem, Razia.

— Pot să mai înot încă puțin, te roooog,
mamă?

Tu ai încercat deja să înnoți?

Animalele folosesc fiecare propria metodă pentru a se deplasa în apă.

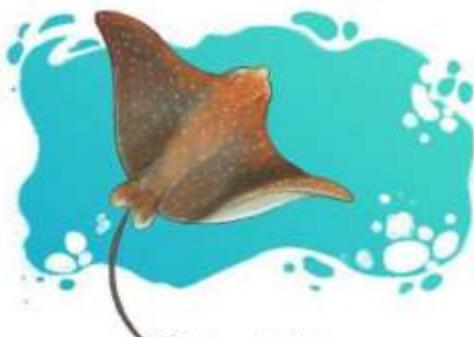
Planctonul se deplasează după curenți.

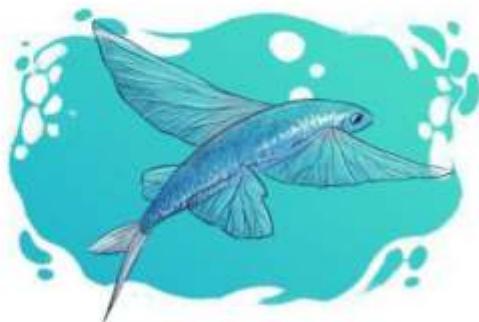
Tonul și delfinii sunt făcuți să înnoate cu toată viteza în apă.

Speciile de caracatițe aspiră apa, apoi o aruncă afară foarte repede pentru a-și lua avânt.

Calcanii își
ondulează aripile
sub apă.

Încearcă să reproducă aceste mișcări data
viitoare când vei fi în apă.

Crabii și langustele se
deplasează pe fundul
mării.

Peștii zburători tășnesc din apă și
zboară pentru a scăpa de prădători.

PRATHAM BOOKS

This book was made possible by Pratham Books' StoryWeaver platform. Content under Creative Commons licenses can be downloaded, translated and can even be used to create new stories - provided you give appropriate credit, and indicate if changes were made. To know more about this, and the full terms of use and attribution, please visit the following [link](#).

Story Attribution:

This story: *Comme un poisson dans l'eau !* is translated by [Sak Untala](#). The © for this translation lies with Sak Untala, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Based on Original story: '[Razia Learns to Swim](#)', by [Divya Panicker](#). © Pratham Books , 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license.

Images Attributions:

Cover page: [Girl looking at fish in the ocean](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 2: [An island](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 3: [A woman is talking to a girl](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 4: [Girl spitting water out of her mouth](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 5: [Girl diving underwater](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 6: [Girl looking at a turtle](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 7: [Girl swimming like an octopus](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 8: [Girl swimming with an octopus](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 9: [Girl looking at an eagle ray](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 10: [Girl swimming in water](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 11: [An eel](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 12: [Girl looking at a flying fish](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 13: [Girl looking at a dolphin](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 14: [Girl watching fish in the ocean](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 15: [A woman and a girl smiling at each other](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 16: [Dolphin, plankton and an octopus](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license. Page 17: [Flying fish, crab and eagle ray](#), by [Lavanya Naidu](#) © Pratham Books, 2019. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0 license.

Disclaimer: https://www.storyweaver.org.in/terms_and_conditions

Some rights reserved. This book is CC-BY-4.0 licensed. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎI CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTEA CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

DE CE ÎI ERA FRICĂ RAZIEI?
CE SFAT I-A DAT MAMA EI?
CE VĂ ESTE VOUĂ TEAMĂ SĂ FACEȚI?
DE LA CINE A ÎNVĂȚAT RAZIA SĂ ÎNOATE?
CARE A FOST CEL MAI IMPORTANT LUCRU PE CARE RAZIA L-A FĂCUT PENTRU A ÎNVĂȚA SĂ ÎNOATE?
CE ALTE CURIOZITĂȚI MAI ȘTII DESPRE PEȘTII?
CARE A FOST LUCRUL PE CARE L-AI ÎNVĂȚAT CEL MAI RECENT?
CUM ÎNVEȚI TU CEVA NOU?

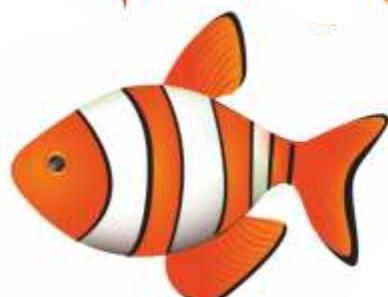
DE FIECARE DATĂ CÂND APARE UN PEȘTE NOU, COPIII SUNT INVITAȚI SĂ FACĂ MISCĂRI ASEMĂNĂTOARE PEȘTILOR DIN IMAGINE: SĂ ÎȘI MISTE MÂINILE ȘI SĂ DEA DIN PICIOARE STĂND PE UN COVOR, SPRE EXEMPLU.

POVESTEA
Ca peștele în apă

DECUPAȚI ANIMALELE MARINE IMPRIMATE ȘI
REALIZAȚI CU AJUTORUL UNUI BORCAN MAI MARE
PROPRIUL VOSTRU ACVARIU, LIPIND IMAGINILE ÎN
INTERIORUL BORCANULUI.

POVESTEA
CA PEȘTELE ÎN APĂ

Şoşetică

și micile creaturi

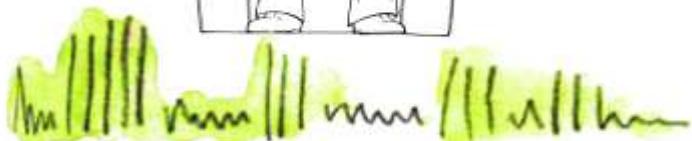

Lili Probart Jon Keevy Chani Coetzee

Şoşetică

și micile creaturi

Această carte îi aparține

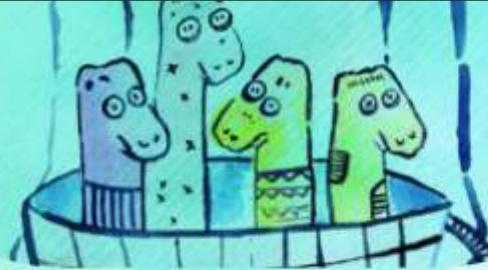

Este ziua de spălat șosete.

O,
NU!

Şosetică pică!

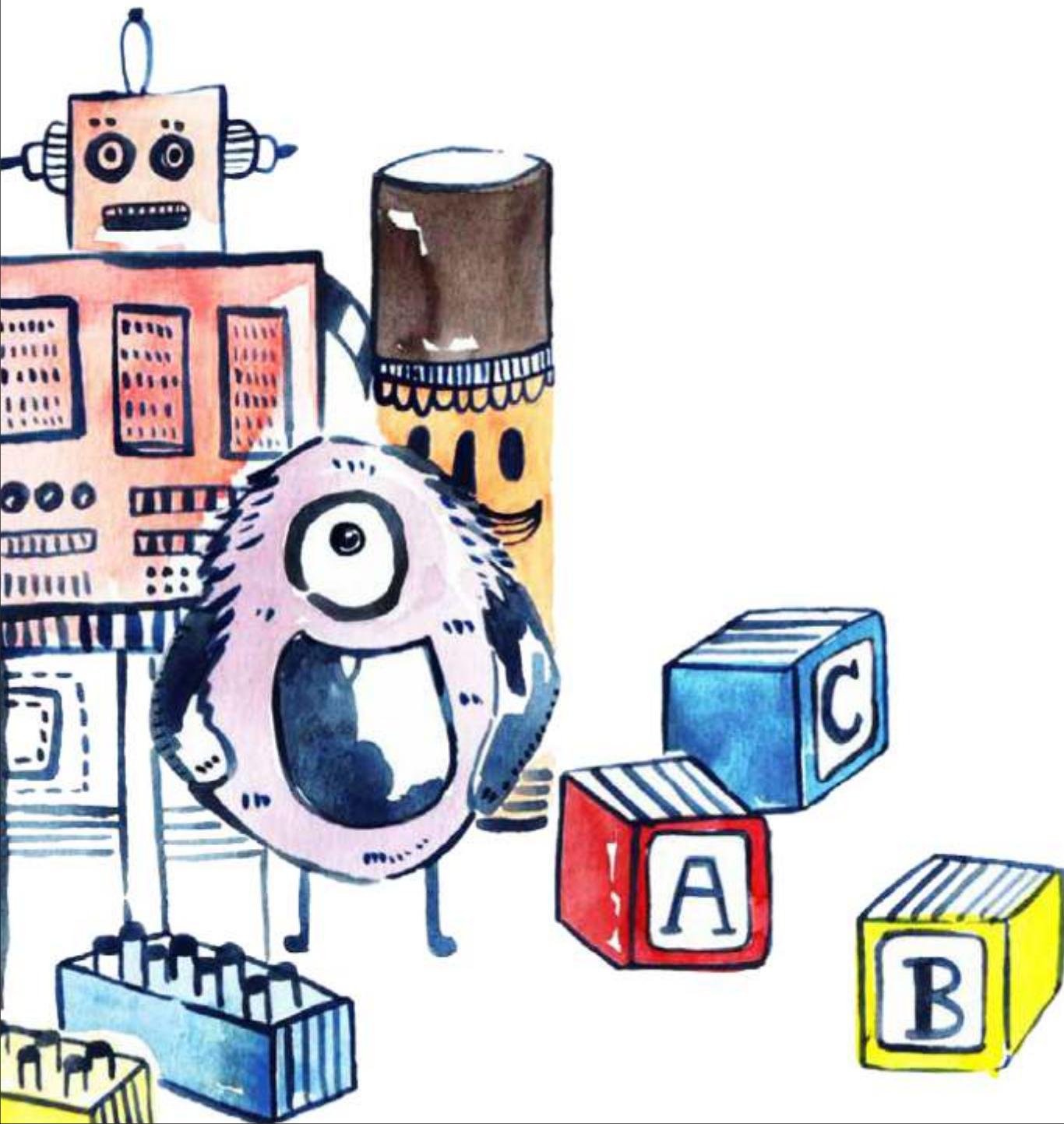
„Trebuie să ajung acasă”,
spune Șoșetică.

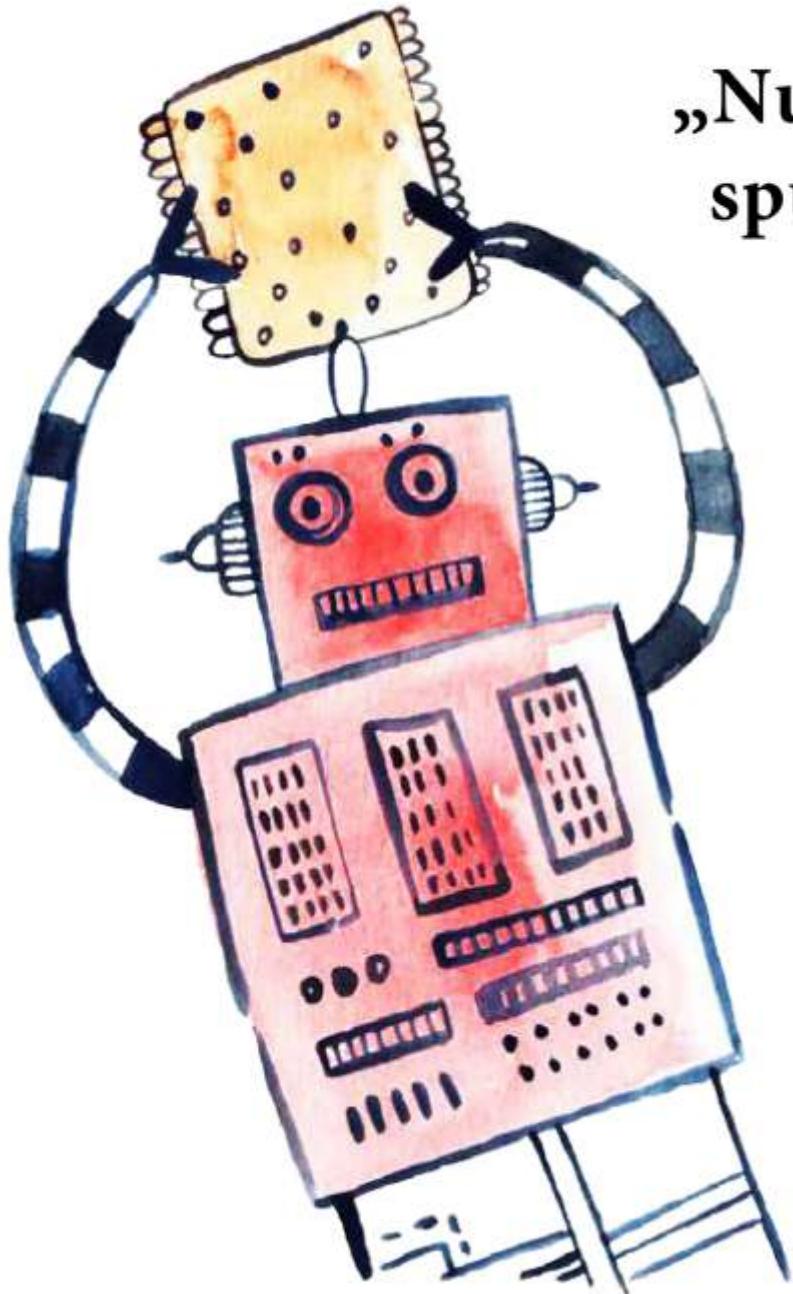

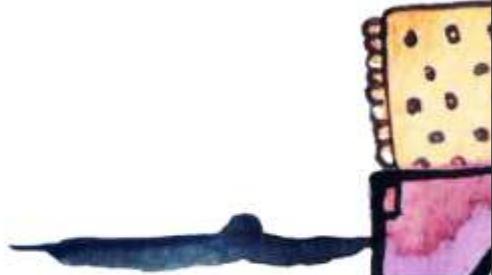
**„Stii drumul spre casă?”
întreabă Șosețică.**

„Nu, dar ia asta”,
spune Robotul.

„Stii drumul spre casă?”
întreabă Șoșetică.

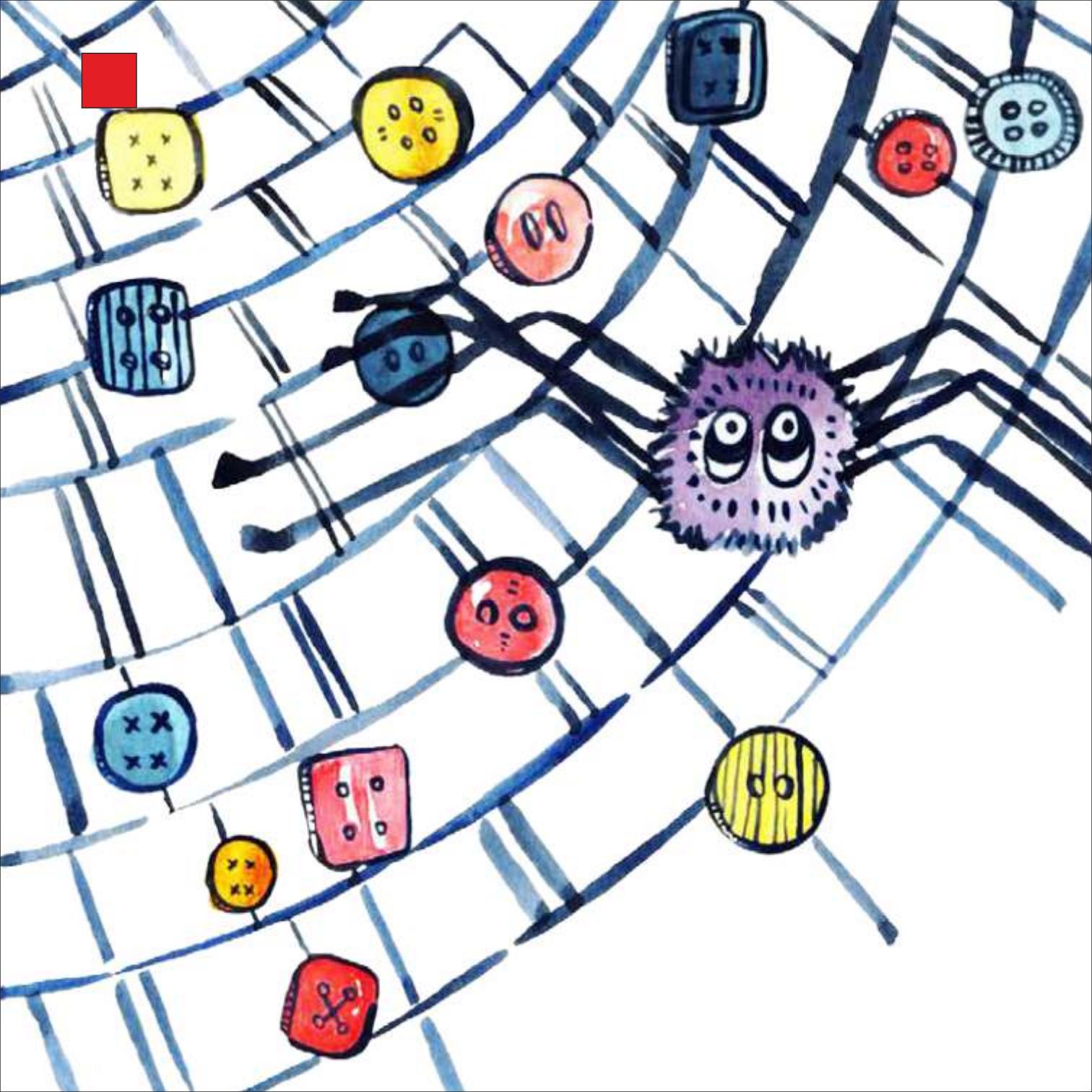

„Nu, dar ia asta”,
spune Șoricel.

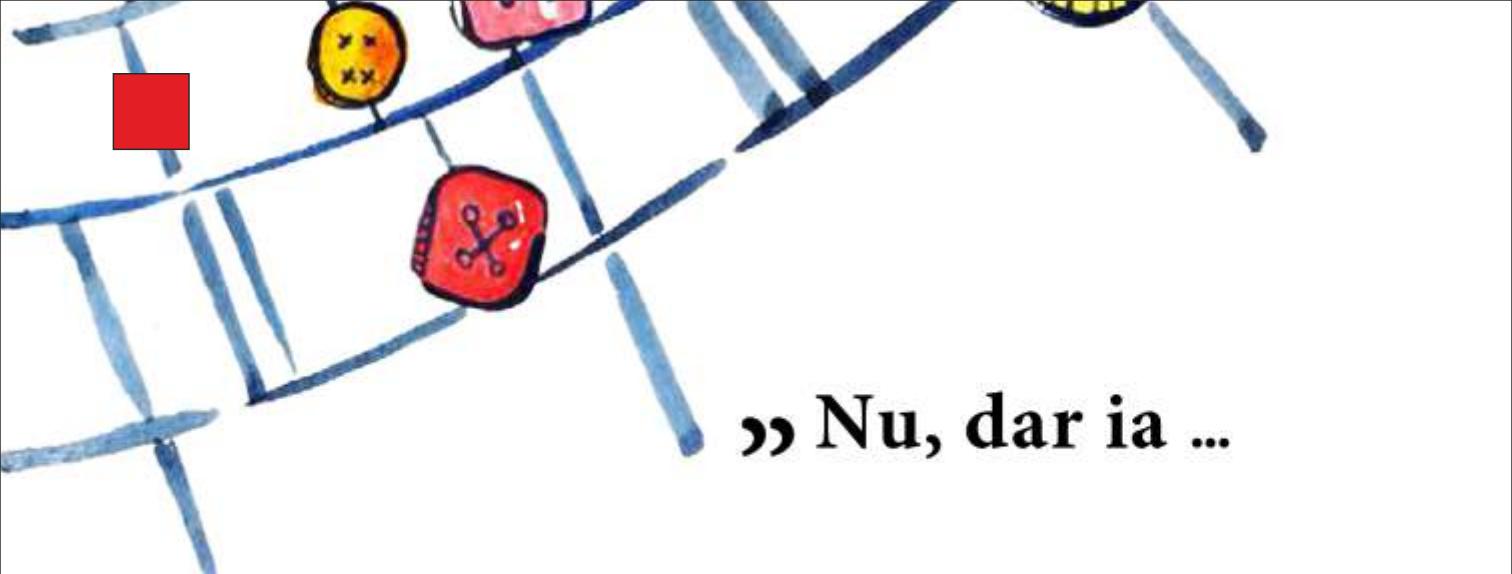

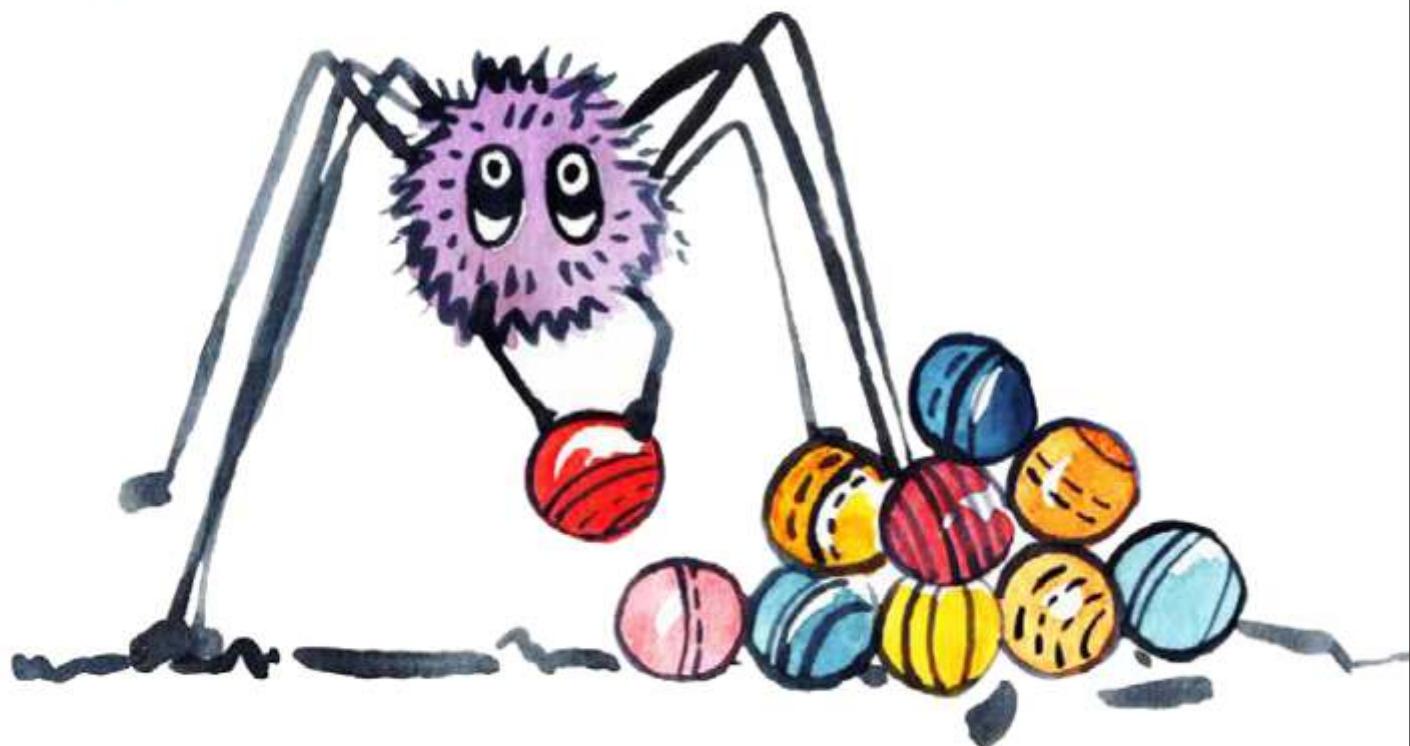

„Stii drumul spre casă?”
întreabă Șosețică.

„Nu, dar ia ...

UPS!!!

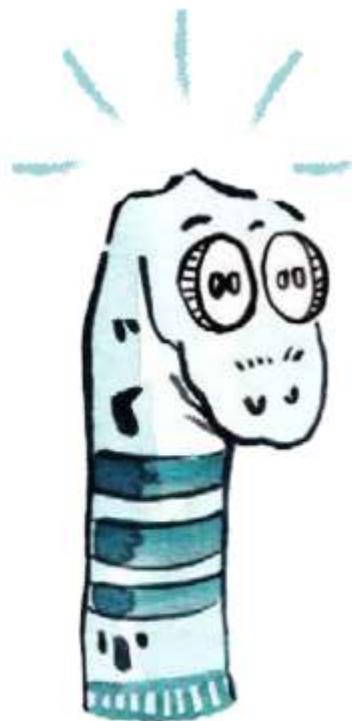
**„Poate că biluța de sticlă știe
drumul spre casă”, spune
Șosetică.**

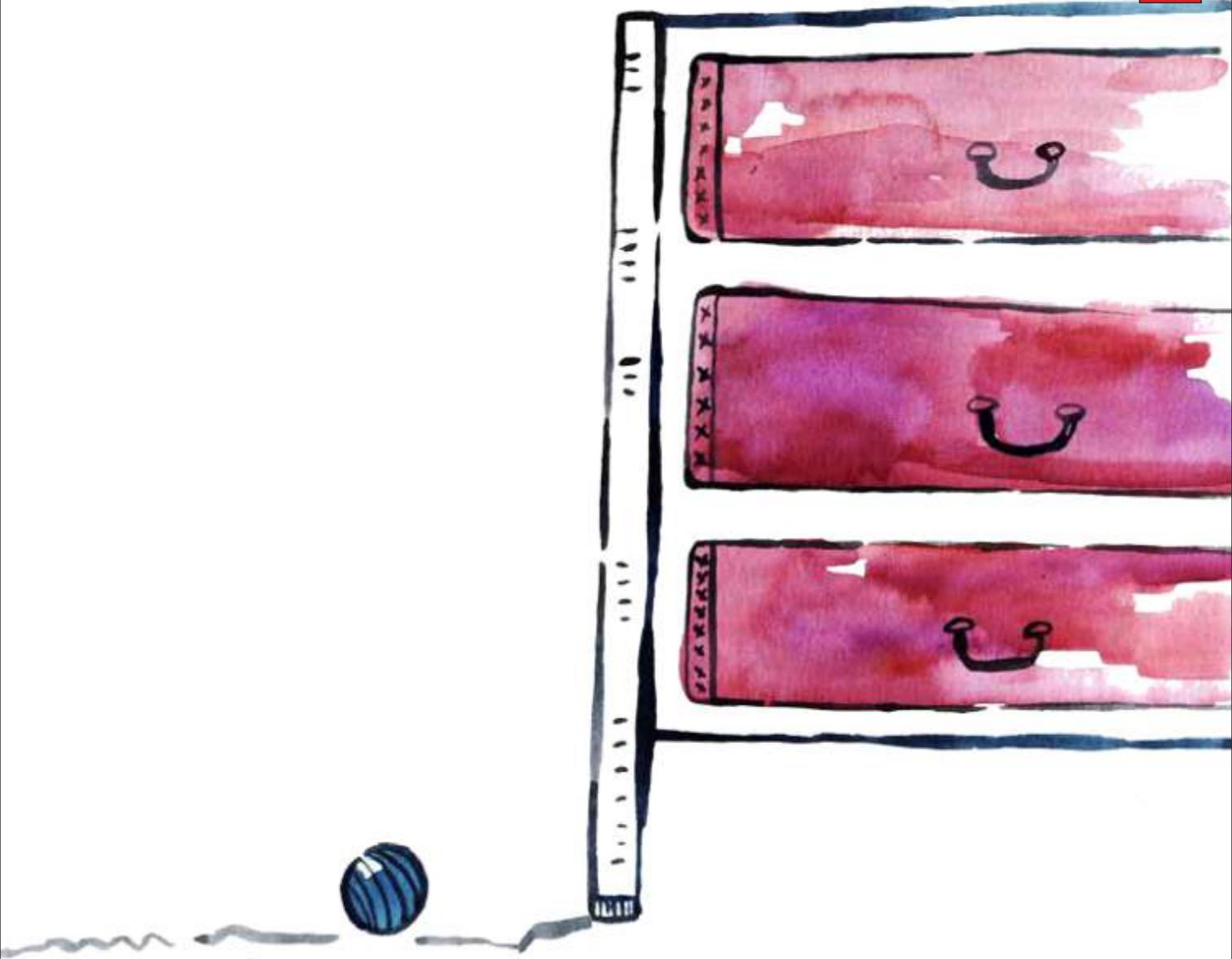

„Îl știe!”
spune Șoșetică.

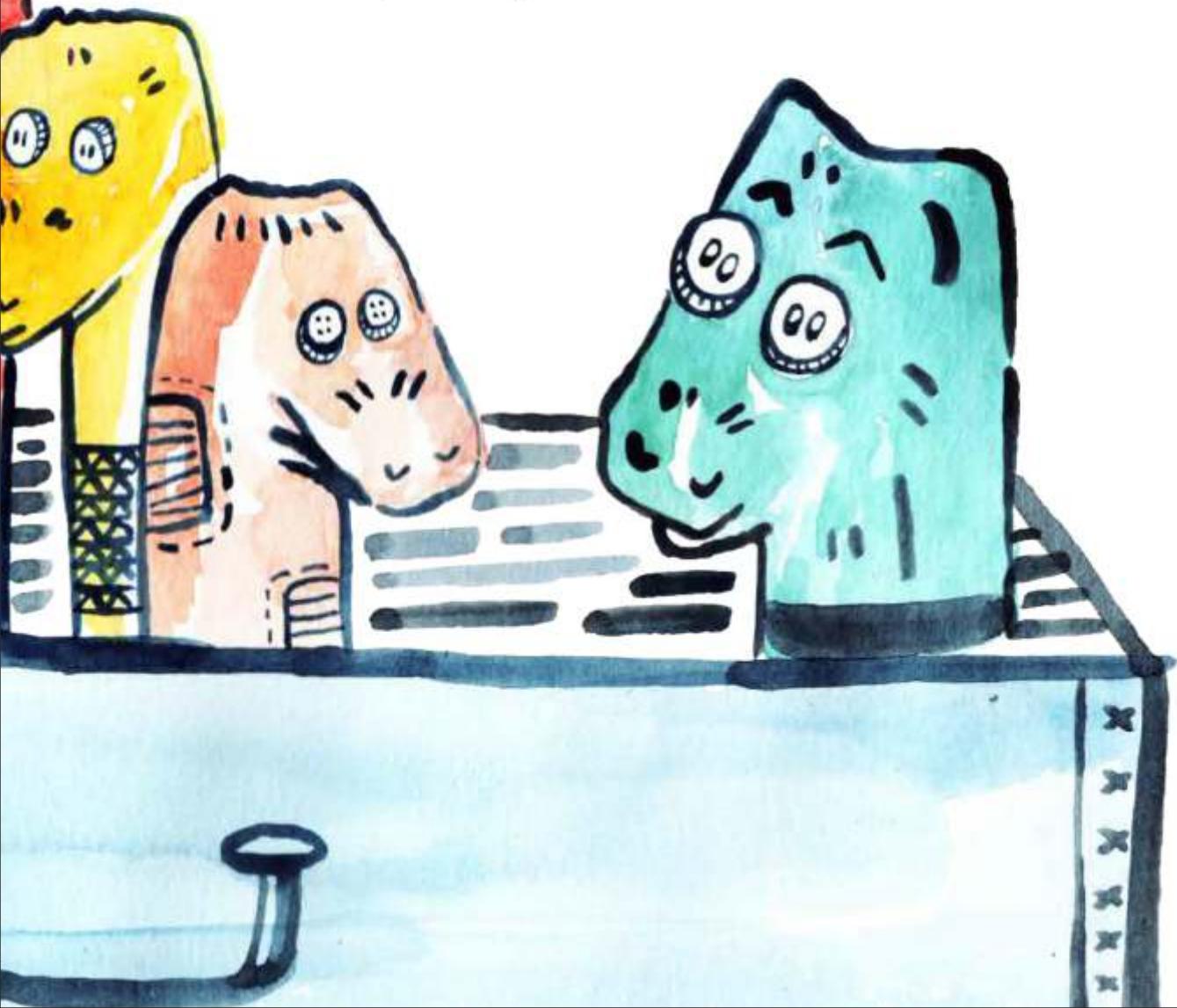

Şoşetică e fericit.

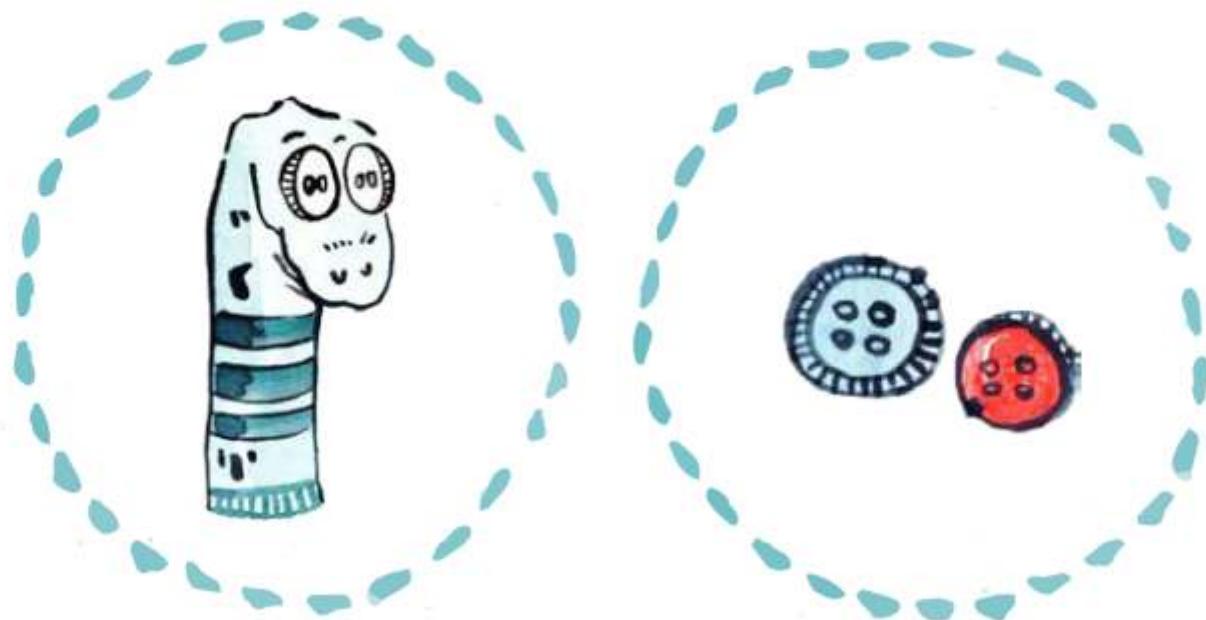
CONFECȚIONEAZĂ-ȚI SINGUR O șoșețică.

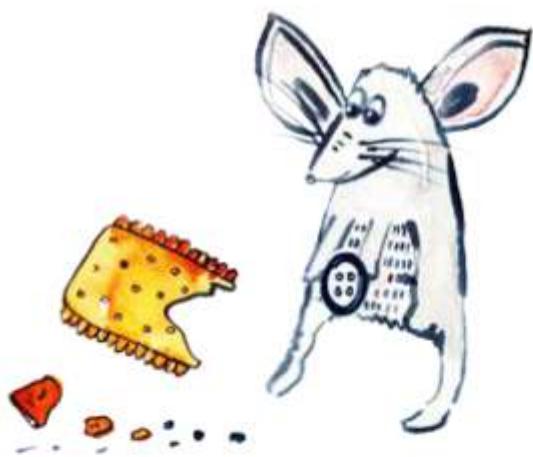
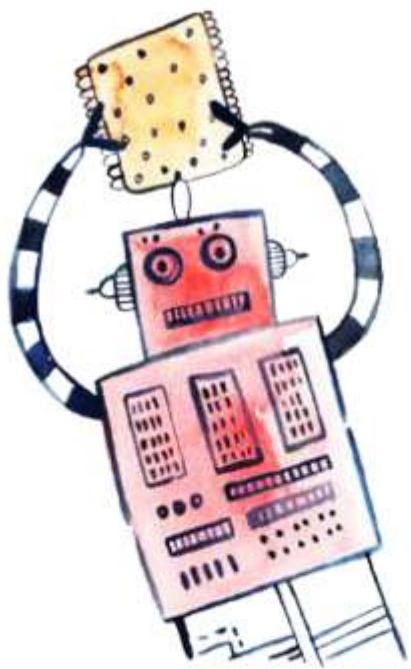
Şosetele au personalități diferite, aşa că alege-ți preferata.

AI NEVOIE DE:

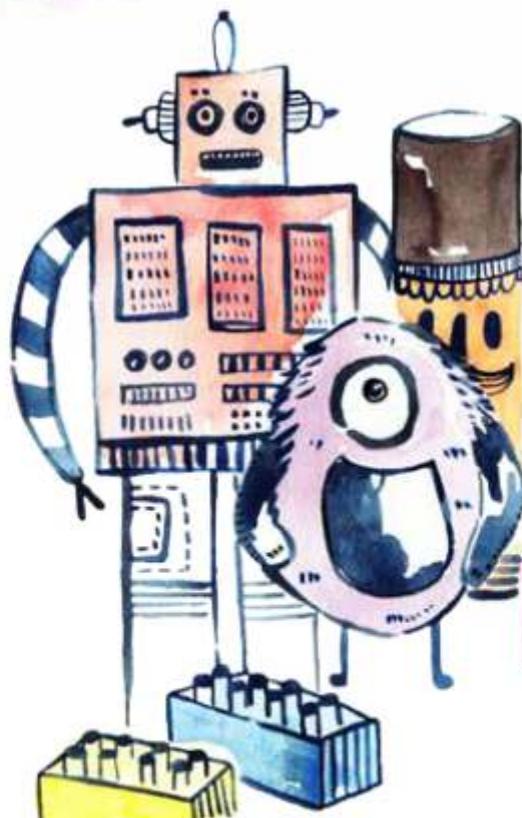
- o șoșetă
- doi nasturi
- un ac și ață
- un adult care să te ajute

INSTRUCȚIUNI
Roagă adultul să coase nasturii pe
șosetă.

Little Sock and the Tiny Creatures

Illustrated by Lili Probart

Written by Jon Keevy

Designed by Chani Coetzee

with the help of the Book Dash participants
in Cape Town on 5 March 2016.

ISBN: 978-1-928318-50-7

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions: You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices: You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎL CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

CARE-I MOTIVUL PENTRU CARE
CREDEȚI CĂ S-A RĂTĂCIT ȘOSETICĂ DE
CASA LUI? VOI AVEȚI PRIN CASĂ
ȘOSETE CARE S-AU RĂTĂCIT DE
PERECHA LOR?
CE CULORI AU ȘOSETELE VOASTRE?
CE OBIECTE VEDEȚI ÎN IMAGINE?
CE LUCRURI LUNGI AVEȚI PRIN
PREAJMĂ?
CARE ESTE CEA MAI LUNGĂ ȘOSETĂ PE
CARE O AVETI ÎN CASĂ? DAR CEA MAI
COLORATĂ ȘI VESELĂ?

GĂȘIȚI O ȘOSETĂ CARE ÎI PLACE
COPILULUI FOARTE MULT ȘI COASEȚI 2
NASTURI APROAPE DE VÂRFUL ACESTEIA
CA ÎN IMAGINEA DIN CARTE. MIMĂȚI
APOI DIVERSE EMOȚII (BUCURIE,
TRISTEȚE, SURPRINDERE, RUSINE,
TEAMĂ).

POVESTEA
ȘOSETICĂ ȘI MICILE CREATURI

DESPERECHEAȚI MAI MULTE ȘOSETE DE DIFERITE CULORI ȘI MĂRIMI ȘI ÎMPERECHEAȚI-LE ÎMPREUNĂ CU COPILUL. DESENATI ȘOSETELE PE CARE VISAȚI SĂ LE PURTAȚI.

POVESTEA

ȘOSETICĂ ȘI MICILE CREATURE

Zanele caută numere

Hanrie Coetzee
Laura de Lange
Arthur Attwell

Toată lumea îi spune lui Zanele că
numere există peste tot în jurul ei.
Dar oricât de mult încearcă,
ea nu reușește să le vadă.

Zanele o roagă pe Gogo să o ajute să vadă aceste numere.
Gogo arată spre borcanele aflate pe raft și numără:

- Unu, doi, trei, patru, spune Gogo.

Dar Zanele nu este mulțumită.

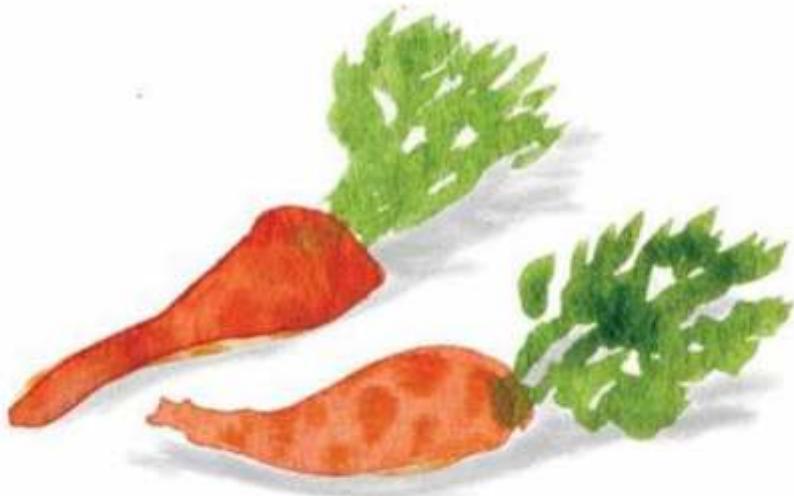
- Acestea nu sunt numere! Sunt borcane!

Zanele își roagă mama să o ajute să vadă aceste numere.
Mama arată spre morcovii din grădină și numără:
- Unu, doi, trei, patru.

Dar Zanele nu este mulțumită.

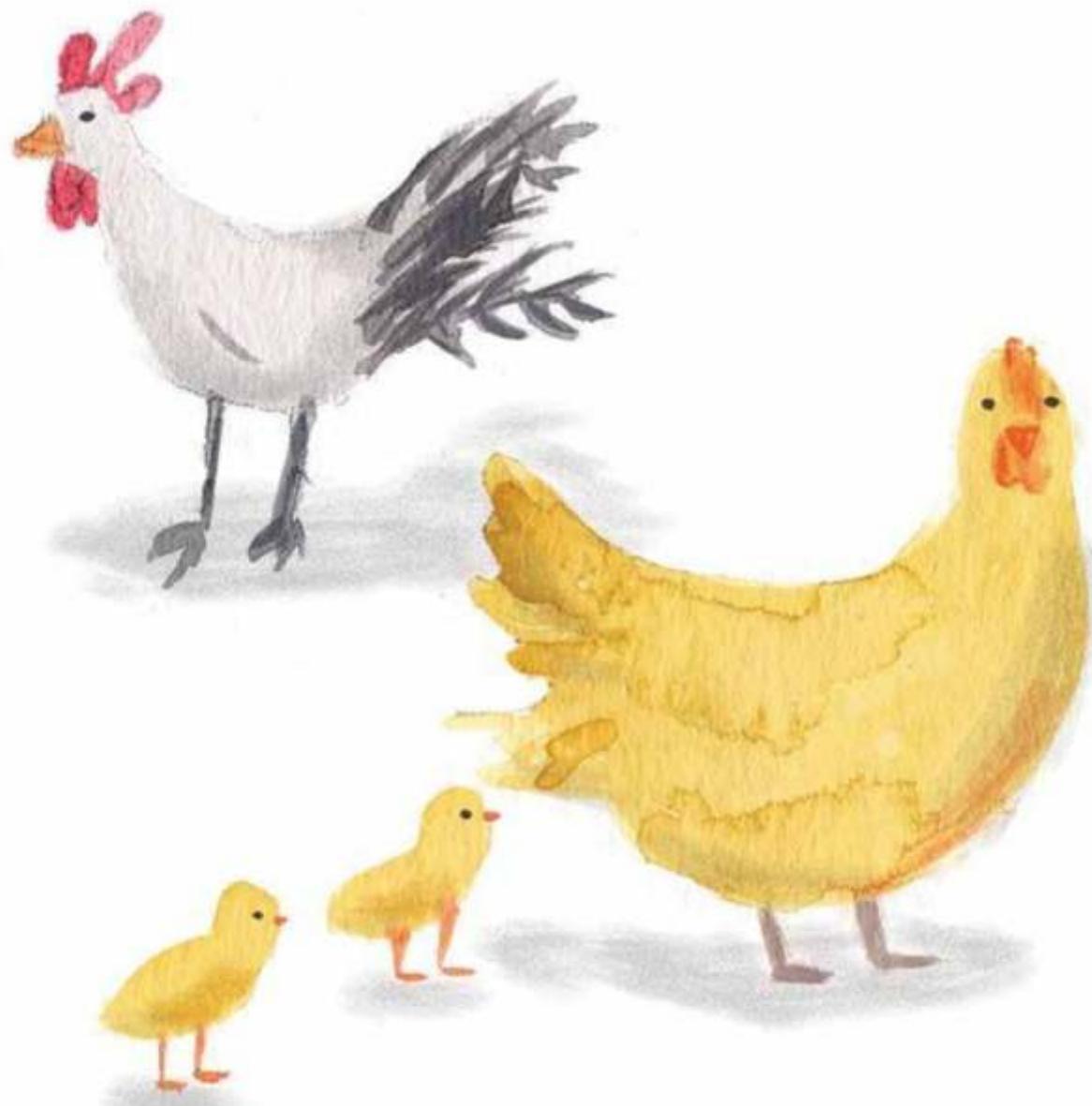
- Acestea nu sunt numere! Sunt morcovi!

Zanele o vede pe Linda cum numără puii de găină să afle dacă s-au întors cu toții acasă.

Dar Zanele nu este mulțumită.

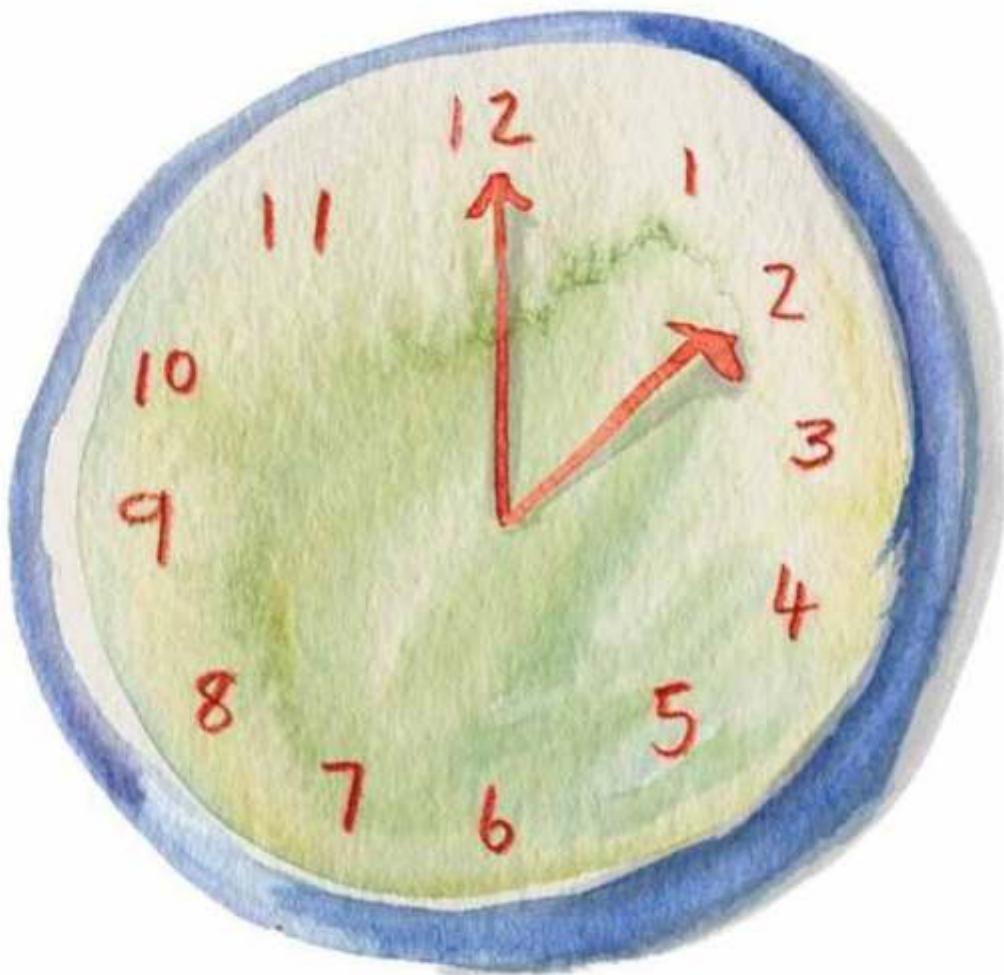
- Acestea nu sunt numere! Sunt pui de găină!

Zanele o vede pe mătușa cum numără orele
până la cină.

Dar Zanele nu este mulțumită.
- Acestea nu sunt numere! Sunt ore!

Zanele nu reușește să vadă numerele care există în lume.
Ea merge să vorbească cu sora ei, Gugu,
care are opt ani și știe absolut tot.

- Dacă privești lucrurile în modul potrivit,
vei vedea că există mereu câte un număr, spune Gugu.

Gugu îi dăruiește lui Zanele o pereche de ochelari magici
și o îndeamnă să plece în căutare de numere.

Every child should own a hundred books by the age of five. To that end, Book Dash gathers creative professionals who volunteer to create new, African storybooks that anyone can freely translate and distribute. To find out more, and to download beautiful, print-ready books, visit bookdash.org.

Zanele sees numbers

Illustrated by Hanrie Coetzee

Written by Laura de Lange

Designed by Arthur Attwell

Edited by Catherine Deiner

with the help of the Book Dash participants in Grahamstown on 12 November 2016.

ISBN: 978-1-928377-18-4

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

No additional restrictions: You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices: You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Citim împreună

TE ÎNCURAJĂM SĂ ÎI CITEȘTI COPILULUI TĂU
POVESTE CU VOCE TARE, ÎNTR-UN LOC LINIȘIT,
CÂND CREZI TU CĂ E CEL MAI POTRIVIT.

CE NU REUȘEA SĂ DESCOPERE
ZANELE?

CINE O AJUTĂ PE ZANELE?

TU CE AI NUMĂRAT ASTĂZI? CAR E
CEL MAI GREU NUMĂR PE CARE ÎL
CUNOȘTI?

UNDE CREZI CĂ STAU ADUNATE
NUMERELE? DARE AU VIAȚĂ
NUMERELE?

CRONOMETREAZĂ TREI MINUTE ȘI
INVITĂ-ȚI COPILUL LA URMĂTOAREA
PROVOCARE - CINE NUMĂRĂ CELE MAI
MULTE OBIECTE DIFERITE DIN CASĂ.
CEL/CEA CARE GĂSEȘTE CELE MAI MULTE
OBIECTE DE NUMĂRAT DEVINE TEMP DE
O SĂPTĂMÂNĂ PRIETENUL DE ÎNCREDERE
AL NUMERELOR.

POVESTEA
ZANELE CAUTĂ NUMERE

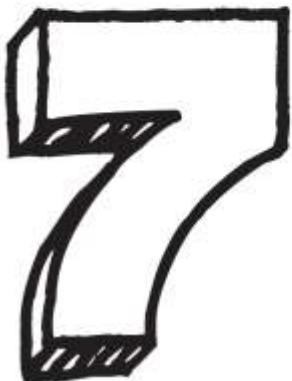
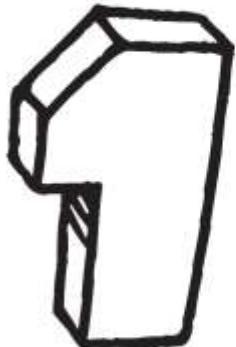

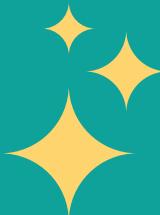
POVESTEA
ZANELE CAUTĂ NUMERE

DESENEAZĂ NUMERELE DE MAI JOS CÂT MAI HAIOS
POSSIBIL.

Culegere de cărți folosite în Clubul Familiei

DEZVOLTAT ȘI REALIZAT DE

SPONSOR PRINCIPAL

PARTENER IMPLEMENTARE

PARTENER JUDEȚEAN

